# 2025
# Aile ve Sürdürülebilir Gelecek Kongresi

## Congree on Family and Sustainable Future

# ÖZET KİTABI

ASGKONGRE2025

# ABSTRACT BOOK

## 11-12 Aralık 2025

**11-12 December 2025**

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Çocuk Araştırmaları Laboratuvarı Öğrenme ve Öğretme Merkezi

asgkongre2025@aybu.edu.tr
https://aybu.edu.tr/asgkongre

# 2025
# Aile ve Sürdürülebilir Gelecek Kongresi

## Congree on Family and Sustainable Future

# ÖZET KİTABI

ASGKONGRE2025

# ABSTRACT BOOK

1. Baskı / 1st Edition: Aralık / December, 2025
Adres / Adress: Ayvalı Mah. Gazze Cad. No:7 Keçiören / ANKARA

Editörler
Müberra DEMİRBAŞ
Şerife ÇAMURCU

## 11-12 Aralık 2025

**11-12 December 2025**

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Çocuk Araştırmaları Laboratuvarı Öğrenme ve Öğretme Merkezi

asgkongre2025@aybu.edu.tr
https://aybu.edu.tr/asgkongre

# 2025
# Aile ve Sürdürülebilir Gelecek Kongresi

## Congree on Family and Sustainable Future

# ÖZET KİTABI

ASGKONGRE2025

# ABSTRACT BOOK

ISBN:

## 11-12 Aralık 2025

**11-12 December 2025**

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Çocuk Araştırmaları Laboratuvarı Öğrenme ve Öğretme Merkezi

asgkongre2025@aybu.edu.tr
https://aybu.edu.tr/asgkongre

# Ön Söz

"Sürdürülebilirliğin Kalbi: Geleceğin Anahtarı Aile" ana temasıyla gerçekleştirilen kongremiz, aile kurumunun sosyal, ekonomik, çevresel ve kültürel boyutlarda üstlendiği merkezi rolü bütüncül bir bakış açısıyla ele almıştır. Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri doğrultusunda gerçekleştirilen kongremiz; akademisyenler, politika yapıcılar, uygulayıcılar ve sivil toplum temsilcilerinin aynı çatı altında buluşmasını sağlayarak güçlü bir diyalog ortamı oluşturmuştur. Bununla birlikte yalnızca bilimsel bilgi paylaşımı değil, aynı zamanda geleceğe yön verecek somut ve uygulanabilir çözüm önerileri de kongremiz kapsamında değerlendirilmiştir.

11-12 Aralık 2025'te iki gün boyunca gerçekleştirilmiş olan panel ve sunumlarda, alanında uzman araştırmacılardan aile ve sürdürülebilir gelecek araştırmaları kapsamında yetişmekte olan lisans ve lisansüstü düzeydeki öğrencilerin anlatımlarını takip ettik. Bu oturumlarda, dünyadaki güncel sürdürülebilir gelecek verilerinden, aile içerisinde sürdürülebilirlik davranışlarına, toplumların sürdürülebilir tüketim davranışlarına anlamlı katkı sağlamaktan sürdürülebilir kalkınma hedeflerini güçlendirmeye ve böylece, bu minvalde oluşturulmakta olan çok disiplinli işbirliklerine kadar uzanan yelpazenin getirdiği yeni trendi hep birlikte ele alma şansını elde ettik.

Aile ve Sürdürülebilir Gelecek Kongresine katkı ve katılım sağlayan herkese teşekkür ederiz.

# Preface

Our conference, held under the theme "The Heart of Sustainability: The Key to the Future is the Family," took a holistic approach to examining the central role that the family institution plays in social, economic, environmental, and cultural dimensions. Held in line with the United Nations Sustainable Development Goals, our conference brought together academics, policymakers, practitioners, and civil society representatives under one roof, creating a powerful environment for dialogue. In addition to sharing scientific knowledge, our conference also evaluated concrete and actionable solutions that will shape the future.

During the two-day panels and presentations held on December 11-12, 2025, we listened to presentations by expert researchers in their fields and undergraduate and graduate students studying family and sustainable future research. In these sessions, we had the opportunity to collectively address the new trends emerging from a wide range of topics, from current global sustainable future data to sustainable behaviors within families, from meaningful contributions to sustainable consumption behaviors in societies to strengthening sustainable development goals, and thus to the multidisciplinary collaborations being established in this vein.

We would like to thank everyone who contributed to and participated in the Family and Sustainable Future Congress.

# KURULLAR/COMMITEES

**Destekleyen Kurumlar / Supporting Instutions**

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

**Onur Kurulu / Honor Committee**

Prof. Dr. Ali Cengiz KÖSEOĞLU

**Kongre Başkanı / Chairman of the Organizing Committee**

Prof. Dr. Fatma Elif ERGİN / Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Çocuk Araştırmaları Laboratuvarı Koordinatörü

**Kongre Genel Koordinatörü / Conference General Coordinator**

Dr. Öğr. Üyesi Mümin ŞEN / Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Öğrenme ve Öğretme Merkezi Koordinatörü

**Kongre Sekreteryası / Congress Secretary**

Adil DEMİRBAŞ

**Düzenleme Kurulu / Congress Organizing Committee**

Prof. Dr. Fatma Elif ERGİN

Doç. Dr. K. Büşra KAYNAK EKİCİ

Doç. Dr. H. Merve İMİR

Dr. Öğr. Üyesi H. Kübra ÖZKAN KUNDURACI

Dr. Öğr. Üyesi Nursel BEKTAŞ

Arş. Gör. Müberra DEMİRBAŞ

Arş. Gör. Şerife ÇAMURCU

Arş. Gör. Rüveyda KURNAZ

# KURULLAR/COMMITEES

**Bilim Kurulu / Committee of Scientific Assessment**

Prof. Dr. Durmuş GÜNAY
Prof. Dr. Sadettin ÖKTEN
Prof. Dr. Fatma Elif ERGİN
Prof. Dr. Yahya ÖZDOĞAN
Prof. Dr. Zeynep KURTULMUŞ
Doç. Dr. K. Büşra KAYNAK EKİCİ
Doç. Dr. H. Merve İMİR
Doç. Dr. Kevser YARALI TOZDUMAN
Doç. Dr. Elif Tuğçe AKSUN TÜMERKAN
Doç. Dr. Gülseren ÇITAK TUNÇ
Doç. Dr. Devlet ALAKOÇ
Doç. Dr. Nural ERZURUM ALİM
Doç. Dr. Akın ÜNAL
Doç. Dr. Begüm ÜNVEROĞLU ABDİOĞLU
Dr. Öğr. Üyesi H. Kübra ÖZKAN KUNDURACI
Dr. Öğr. Üyesi Nursel BEKTAŞ
Dr. Öğr. Üyesi Mümin ŞEN
Dr. Öğr. Üyesi Rahim AY
Dr. Öğr. Üyesi Tuğba ÇELEBİ
Dr. Öğr. Üyesi Pelin PEKİNCE
Dr. Öğr. Üyesi Berrin SOMER ÖLMEZ
Dr. Öğr. Üyesi Merve BULUT ÖNGEN
Dr. Öğr. Üyesi Selin KOÇAK
Dr. Öğr. Üyesi Rahime Evra KARAKAYA
Dr. Öğr. Üyesi Emine ELİBOL
Dr. Öğr. Üyesi Özlem YILMAZ NAS
Dr. Öğr. Üyesi Öykü Peren TÜRK
Dr. Öğr. Üyesi Zehra Nur BEŞLER
Dr. Merve KARAKAŞ AKSOY

## İÇİNDEKİLER

TOPLUMLARIN SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİ BAĞLAMINDA ÇOCUĞUN BİLİŞSEL ÖZGÜRLÜK HAKKI .....10

AİLE İÇİNDE ŞİDDETİN CEZAİ BOYUTU VE SÜRDÜRÜLEBİLİR AİLE POLİTİKALARI AÇISINDAN HUKUKİ MÜDAHALE MODELLERİ.....14

BOŞANMA SÜRECİNDE KADINLARIN SOSYAL AĞ DENEYİMLERİ.....16

AYRILIK VE KAYIP SONRASI "AİLEYİ SÜRDÜRMEK": BETİMSEL TEMATİK BİR DEĞERLENDİRME.....18

AİLE DEĞERLERİNİN AKTARIMINDA MASALLARIN ROLÜ .....22

BİR TOPLUMU DEĞERLERLE KURMAK: "DEĞERLER TAKIMI" ÇİZGİ FİLMİ ÜZERİNDEN SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK OKUMASI .....24

ÇOCUK KUTLAMALARINDA KUŞAKSAL DEĞİŞİM: EKONOMİK VE KÜLTÜREL DÖNÜŞÜM .....26

EKRAN ARAYA GİRDİĞİNDE: ÇOCUK GELİŞİMİ BAĞLAMINDA TEKNOFERANS KAVRAMI İÇİN METİN MADENCİLİĞİ DESTEKLİ TERMİNOLOJİ UZLAŞISI .....28

DİJİTAL EBEVEYNLİK PERSPEKTİFİNDEN AİLEDE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK .....31

TÜRKİYE'DE EĞİTİMİN NİTELİĞİ: SDG 4 ÇERÇEVESİNDE BİR DEĞERLENDİRME .....33

TÜRKİYE'DE EĞİTİM ALANINDA SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK ÇALIŞMALARI: TEZLERİN EĞİLİM VE ODAK ALANLARI.....35

SÜRDÜRÜLEBİLİR GELECEĞİN ANAHTARI: AİLE VE EĞİTİMİN ROLÜ .....37

OYUN TEMELLİ SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK VE DESTEKLENMESİ .....39

AİLE, SÜRDÜREBİLİRLİK VE GIDA İSRAFINDA DİYETİSYENLERİN ROLÜ .....41

INVESTIGATING HOW THE INTERNATIONAL PYP CURRICULUM SUPPORTS SUSTAINABLE HOME AND FAMILY PRACTICES.....43

THE ROLE OF THE FAMILY IN SUSTAINABLE NUTRITION FOR THE PREVENTION OF CHILDHOOD OBESITY .....44

FOOD WASTE IN THE CONTEXT OF SUSTAINABLE NUTRITION: IMPACTS, CAUSES, AND PREVENTION POLICIES.....45

THE ROLE OF FAMILY DYNAMICS IN EATING DISORDERS.....46

MEASURING GREEN PARENTING: A REVIEW OF EXISTING SCALES.....47

REMIXING LEARNING AT HOME: A UDL-INSPIRED JOURNEY TOWARD AUTONOMY & SUSTAINABLE FAMILY LEARNING .....48

SOSYAL ÖĞRENME KURAMI PERSPEKTİFİNDE ERKEN ÇOCUKLUKTAN İTİBAREN SÜRDÜRÜLEBİLİR YAŞAM BECERİLERİNİN KAZANDIRILMASINDA EĞİTİM VE AİLENİN ROLÜ .....49

KARİYER VE EBEVEYNLİK ARASINDAKİ DENGE: ÇALIŞAN EVLİ KADINLARIN KARİYER ADANMIŞLIĞI İLE ÇOCUK SAHİBİ OLMA EĞİLİMLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ .....51

24-36 AYLIK ÇOCUĞA SAHİP ANNELERİN EBEVEYNLİK BECERİLERİ İLE EBEVEYNLİK GÖREVLERİNDEKİ ÖZ YETERLİKLERİNİN İNCELENMESİ .....53

EBEVEYNLERİN SÜRDÜRÜLEBİLİR TÜKETİM DAVRANIŞLARININ ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ.....55

GELECEĞİN SOFRALARI: AİLE BESLENMESİNDE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK .....57

YEŞİL EBEVEYNLİK: ERKEN ÇOCUKLUKTA ÇEVRE BİLİNCİNİN GELİŞİMİ, KURAMSAL TEMELLER VE KARŞILAŞILAN GÜÇLÜKLER .....59

KRİZ DÖNEMLERİNDE AİLE DAYANIKLILIĞI .....61

YAPAY ZEKÂ ÇAĞINDA Z KUŞAĞI, AİLE VE SÜRDÜRÜLEBİLİR PAZARLAMA: DİJİTAL DEĞERLERİN YENİ ANATOMİSİ.....65

Aİ(LE) VE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK: AVANTAJLAR VE DEZAVANTAJLAR .....67

EBEVEYNLERDE TASARRUF ALGISININ KUŞAKLAR ARASI DEĞİŞİMİ: X-Y-Z KUŞAKLARI ÜZERİNE NİTEL BİR İNCELEME .....69

“ALDIM AMA PİŞMAN OLDUM”: INSTAGRAM’DAKİ ANNE PAYLAŞIMLARINA YÖNELİK İNCELEME.....71

BEBEKLİ ANNELERİN SÜRDÜRÜLEBİLİR TÜKETİM DAVRANIŞLARI: İKİNCİ EL BEBEK EŞYASI KULLANIMINA YÖNELİK NİTEL BİR ARAŞTIRMA.....73

TÜRKİYE’DE TÜKETİCİ GÜVEN ENDEKSİ VE HANEHALKININ KREDİ KARTI İŞLEMLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ .....75

MAKROEKONOMİK GÖSTERGELER IŞIĞINDA AİLE .....77

ÇOCUKLARDA SÜRDÜRÜLEBİLİR ÇEVRE BİLİNCİNİN OLUŞUMUNDA AİLENİN ROLÜ: İLKÖĞRETİM ÖĞRENCİLERİYLE NİTEL BİR ÇALIŞMA .....79

AİLE EĞİTİMİ VE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK: ERKEN ÇOCUKLUKTAN İTİBAREN SÜRDÜRÜLEBİLİR YAŞAM BECERİLERİNİN KAZANDIRILMASI .....81

ERKEN ÇOCUKLUK DÖNEMİNDE ÇEVREYLE İLGİLİ YAPILAN ÇALIŞMALARIN BELİRLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ: SİSTEMATİK DERLEME .....83

LİSE ÖĞRENCİLERİNDE SÜRDÜRÜLEBİLİR ÇEVRE BİLİNCİ: KIRSAL VE KENTSEL İLKÖĞRETİM DENEYİMLERİNİN KARŞILAŞTIRMALI İNCELENMESİ .....85

**Sözlü Sunum**

# TOPLUMLARIN SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİ BAĞLAMINDA ÇOCUĞUN BİLİŞSEL ÖZGÜRLÜK HAKKI

**Av. Nazlı Turhan**

*ORCID: 0000-0002-0854-7583*

## ÖZET

Anne babanın çocuğa karşı sorumluluğu aile hukukunun temel düzenlemelerinden biridir. Söz konusu sorumluluklara dair uluslararası sözleşmeler ve mevcut normatif düzenlemeler kapsamında sayısız bilimsel çalışma bulunmaktadır. Uluslararası kuruluşlar, devlet otoriteleri, sivil toplum örgütleri çocuk odağında çalışırken bir diğer yandan dijital devrim yaşayan neslimiz de teknolojiye uyumlanmaya çalışmaktadır. Yeni olana uyumlanmaya çalışmak, geleceği idealize etmek amacıyla gösterilen önemli bir çaba olsa da bu etkileşimin birtakım riskleri de bulunmaktadır. Zira yeni olanın kendisiyle gelen bilinmezlik ve henüz tecrübe edilememişlik hali, yetişkinlerin kendi uyum süreçlerini de fazlasıyla karmaşık hale getirmiştir. Aile açısından bakıldığında bir yandan yeni olana karşı sergilenen tutum, diğer yandan ise yeni olan ile çocuk arasında güvenli köprüyü kurma ödeviyle, önceki dönemlere göre çok boyutlu görevlere dönüşen sorumluklara evrilmiştir. Henüz ailelerin dijital yeterlilik ve dijital okur yazarlık oranları dahi tatmin edici seviyeye gelememişken, güncel durumda hedeflenen yeterlilikler yenileriyle yer değiştirmiş, iklim kriziyle toplumsal mücadele, yapay zekâ okuryazarlığı gibi beceriler beklenen yeterlilikler arasında yerini almıştır. Aileler, mevzuat kapsamında sorumlu oldukları temel görevlere ek olarak, yeni kabul edilen birçok güncel bilgi ve yeni sorumluluk alanları ile karşı karşıya kalmaktadır. Çocukların yeni teknolojiler ile teması, ailelerin yetkinliklerini çoktan aşmıştır. Aileler hem kendileri hem de bakmakla yükümlü oldukları çocukları açısından, çok bilinmeyenli bir dönemin hassas unsurları haline gelmişlerdir. Ailelerin çocuk bakımında aşina olduğu kavramlar yerini, her geçen gün bir diğerine bırakmaktadır. Çocuklar bakımından, internetin güvenli kullanımı, sosyal medya uygulamalarının zararlı etkilerinden korunma yolları bugün, yapay zekâ destekli sohbet robotları ile etkileşim, derin sahtecilik (deep fake) ve zararlı algoritmalar gibi yeni konu başlıklarına dönüşmüştür. Son yıllarda sağlık, mühendislik, hukuk gibi disiplinler odaklarını insan beynini anlamaya yönelik çalışmalara çevirmişlerdir. ABD, uluslararası birçok bilim insanıyla birlikte "Beyin 2025" *(Brain 2025)* projesiyle anılırken; Şili, ABD, Japonya başta olmak üzere birçok devlet ve UNESCO, UNICEF gibi uluslararası kuruluşlar nöroteknolojik faaliyetlerin etik sorunlarını gündeme getirmekte ve hatta regülasyon çalışmalarında bulunmaktadırlar. Özellikle beyin bilgisayar arayüzleri (*Brain-Computer Interface)* olarak bilinen ve beyin aktivitelerini ölçen, analiz eden ve manipüle eden cihazlar (EEG,EMG,fMRI...) yalnızca yetişkinler tarafından değil, özellikle DEHB, anksiyete gibi psikolojik sağlık sorunlarına destek olmak açısından ailelerin rızasıyla çocuklar üzerinde de kullanılmaktadır (*neuro feedback*). 2025 yılı UNICEF Raporuna göre beş ila on yıl içinde, tıbbi implantlardan, odaklanma ve eğlence amaçlı giyilebilir cihazlara kadar uzanan bu teknoloji ister teknoloji ister sağlık takibi veya oyun olsun, birçok çocuğun günlük yaşamının bir parçası haline gelme potansiyeline sahiptir. İnternet üzerinden kolayca alınabilen ve kişisel kullanıma yönelik versiyonları da bulunan bu cihazlar, kimi zaman profesyoneller eliyle uygulansa dahi çocukların bilişsel varlığı açısından ciddi riskler barındırmaktadır. Çocukların nöral verileri

üzerinde yapılan bu faaliyetler gelecekte, bilişsel özerklik alanlarının ihlal edilmesi riskini taşımakla birlikte, toplumun çekirdeği olan çocukların zihinsel durumlarından yeni kalıplar çıkarması veya manipüle edilmesi gibi endişe verici sonuçlara neden olabilir. Aile ve çocuk, toplum ve çocuk, devlet ve çocuk gibi çocuğun üstün yararı ilkesinin gözetildiği etkileşimlerin amacı toplumların sürdürülebilirliğidir. Nöroteknolojinin çocuk hakları üzerindeki etkisinin değerlendirilmesi toplumların geleceği açısından kritik öneme sahiptir. Sürdürülebilirliğe dair hassas nokta ise çocuğun bilişsel özgürlük hakkını korumak suretiyle, nöroteknoloji faaliyetlerinin her toplum özelinde regüle edilmesiyle mümkün olabileceğidir.

**Anahtar Kelimeler:** Nöroteknoloji, çocuk hakları, ailenin korunması, nöroetik, toplum

**Oral Presentation**

# THE CHILD'S RIGHT TO COGNITIVE FREEDOM IN THE CONTEXT OF SOCIETAL SUSTAINABILITY

## ABSTRACT

Parental responsibility toward the child is one of the fundamental principles of family law. Numerous scientific studies have examined these responsibilities within the framework of international conventions and existing normative regulations. While international organizations, state authorities, and civil society actors continue to work on child-centered policies, today's generation simultaneously faces the challenge of adapting to a rapidly evolving digital world. Although adapting to the new and idealizing the future is an important effort, this interaction also involves certain risks. The uncertainty and lack of established experience surrounding new technologies complicate not only children's adaptation processes but also those of adults. From the family's perspective, attitudes toward innovation and the responsibility of establishing a safe bridge between children and emerging technologies have transformed parental duties into a multidimensional structure unprecedented in previous generations. Even though families' digital competence and literacy levels have not yet reached satisfactory standards, newly emerging expectations—such as societal response to the climate crisis and artificial intelligence literacy—have already replaced previous goals. In addition to the fundamental duties required by law, families now face a wide range of new responsibilities shaped by evolving technologies. Children's engagement with these new technologies has already surpassed the competence levels of many parents. Families have become fragile actors navigating a multi-layered landscape—responsible not only for their own adaptation but also for safeguarding their children. Concepts once familiar to parents in child-rearing have been replaced with new concerns. Issues such as safe internet use and protecting children from harmful effects of social media have now expanded into areas like interacting with AI-powered chatbots, deepfakes, and harmful algorithms. In recent years, fields such as medicine, engineering, and law have increasingly focused on understanding the human brain. While the United States is known for the "Brain 2025" initiative involving international scientists, many states—including Chile, the United States, and Japan—as well as international organizations such as UNESCO and UNICEF, have begun addressing the ethical issues raised by neurotechnological developments and are working on regulatory frameworks. Brain-computer interfaces (BCIs), which measure, analyze, and manipulate brain activity (EEG, EMG, fMRI, etc.), are used not only by adults but also—often with parental consent—by children, particularly for support in conditions such as ADHD or anxiety (neurofeedback). According to UNICEF's 2025 Report, within the next five to ten years, such technologies—from medical implants to wearable devices used for focus enhancement or entertainment—may become integrated into the daily lives of many children, whether for learning, health monitoring, or play. These devices, some of which can easily be purchased online for personal use, pose significant risks to children's cognitive integrity, even when administered by professionals. Activities conducted on children's neural data carry the potential to infringe upon their cognitive autonomy in the future and may lead to alarming outcomes, such as extracting patterns from or manipulating the mental states of children—who form the core of society. The purpose of interactions centered on the best interests of the child—whether between family and

child, society and child, or state and child—is to ensure societal sustainability. Assessing the impact of neurotechnology on children's rights is therefore critical for the future of societies. The key to sustainability lies in protecting the child's right to cognitive freedom and regulating neurotechnological practices in a manner tailored to each society.

**Keywords:** Neurotechnology, children's rights, protection of the family, neuroethics, society

**Sözlü Sunum**

# AİLE İÇİNDE ŞİDDETİN CEZAİ BOYUTU VE SÜRDÜRÜLEBİLİR AİLE POLİTİKALARI AÇISINDAN HUKUKİ MÜDAHALE MODELLERİ

**Arş. Gör. Yavuz ÇAKIR**

*Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Hukuk Fakültesi ORCID: 0000-0001-8720-0387*

## ÖZET

Aile içi şiddet, yalnızca bireysel bir suç değil; toplumun sürdürülebilirliğini, adalet duygusunu ve aile kurumunun bütünlüğünü zedeleyen çok yönlü bir olgudur. Türkiye'de bu alandaki yasal çerçeve, Türk Ceza Kanunu'nun kasten yaralama, tehdit veya hakaret gibi genel suç tipleriyle 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun'un mağdur koruma tedbirleri arasında bölünmüş durumdadır. Ancak uygulamada bu iki sistem arasında kurumsal bir entegrasyon sağlanamadığından, ceza soruşturması ile koruma süreçleri çoğu zaman birbirinden kopuk ilerlemekte, bu da hem mağdurun korunmasında hem de failin rehabilitasyonunda kalıcı sonuçlar alınamamasına yol açmaktadır. Türkiye için hazırlanan GREVIO Temel Değerlendirme Raporu (2020), bu yapısal eksikliğe dikkat çekmiş ve koruma kararlarının etkin şekilde izlenmemesi nedeniyle mağdurların tedbir süresi sonunda yeniden risk altına girdiğini belirtmiştir. Oysa Kanada ve İspanya'da uygulanan "Domestic Violence Courts" sistemlerinde ceza yargılaması ve koruma kararları tek bir bütünleşik mekanizma içinde yürütülmekte; kararların takibi, failin davranış değişikliği programlarına katılımı ve mağdurun güvenliği aynı sistemde izlenmektedir. Bu çalışma, mevcut Türk hukuk sistemindeki parçalı yapıyı aşarak, sürdürülebilir bir aile politikasını destekleyecek bütüncül bir yaklaşım önermektedir. Türk Ceza Kanunu ve 6284 sayılı Kanun'un ortak bir dijital platformda eşgüdümlü işlemesini öngören birleşik müdahale yaklaşımı, failin ceza infaz sürecinde psikososyal destek ve eğitim programlarına zorunlu katılımını içeren rehabilitasyon modeli, koruma kararlarının aile mahkemeleri bünyesinde aktif biçimde izlenmesini sağlayacak yargısal denetim yapısı ve failin cezai sorumluluğu yanında toplumsal hizmet ve farkındalık programlarıyla yeniden sosyalleşmesini amaçlayan onarıcı adalet temelli yaklaşım bu bütünlüğün unsurları olarak önerilmektedir. Aile içi şiddetle mücadelede yalnızca cezalandırıcı değil, önleyici, onarıcı ve sürdürülebilir bir adalet anlayışının yerleşmesi hedeflenmekte; ceza hukukunun toplumsal barışı koruma işlevi güçlendirilirken, sürdürülebilir aile politikalarının hukuki temeli sağlamlaştırılmaktadır.

**Anahtar Kelimeler:** Ceza hukuku, aile içi şiddet, 6284 sayılı kanun, onarıcı adalet, sürdürülebilir aile politikaları.

**Oral Presentation**

# LEGAL INTERVENTION MODELS IN TERMS OF THE CRIMINAL ASPECT OF DOMESTIC VIOLENCE AND SUSTAINABLE FAMILY POLICIES

## ABSTRACT

Domestic violence is not merely an individual crime but a multidimensional phenomenon that undermines social sustainability, justice, and the integrity of the family institution. In Türkiye, the legal framework is divided between the Turkish Penal Code, which regulates offenses such as intentional injury, threat, or insult, and Law No. 6284 on the Protection of the Family and the Prevention of Violence Against Women, which defines protective measures for victims. However, the lack of institutional integration between these systems causes criminal investigations and protection procedures to proceed separately, producing fragmented outcomes that fail to ensure lasting victim protection or effective perpetrator rehabilitation. The GREVIO Baseline Evaluation Report on Türkiye (2020) highlighted this structural deficiency, noting that the absence of an effective monitoring mechanism exposes victims to renewed risks once protective orders expire. In contrast, in countries such as Canada and Spain, "Domestic Violence Courts" operate within a unified judicial mechanism where criminal proceedings and protective measures are jointly monitored; decisions are followed up, perpetrators' participation in behavioral change programs is ensured, and victims' safety is continuously supervised. This study proposes a holistic approach to overcome the fragmented structure of the Turkish legal system and strengthen sustainable family policies. The proposed framework includes an integrated intervention model coordinating the Turkish Penal Code and Law No. 6284 through a joint digital platform, a rehabilitation model requiring perpetrators to attend psychosocial support and training programs during sentence execution, a judicial monitoring mechanism enabling family courts to oversee the enforcement of protection orders, and a restorative justice-based model promoting perpetrators' social reintegration through community service and awareness programs. The study concludes that combating domestic violence requires not only punitive but also preventive, restorative, and sustainable approaches. Strengthening the protective and transformative role of criminal law will reinforce social peace and the foundations of sustainable family policies.

**Keywords:** Criminal law, domestic violence, Law No. 6284, restorative justice, sustainable family policies.

**Sözlü Sunum**

# BOŞANMA SÜRECİNDE KADINLARIN SOSYAL AĞ DENEYİMLERİ

**Aybüke AVŞAR[1], Dr. Öğretim Üyesi Dilay GÜVENÇ[2]**

*[1]Kocaeli Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, ORCID: 0009-0002-4181-7204*
*[2]Kocaeli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, ORCID: 0000-0003-1227-5311*
**Corresponding Author: Aybüke AVŞAR*

## ÖZET

Boşanma, kadınlar için sadece yasal bir süreç olmamakla beraber toplumsal cinsiyet rolleri, kültürel beklentiler ve kadının benliğinin yeniden konumlanması süreçleriyle ilişkili çok boyutlu bir deneyimi kapsamaktadır. Özellikle ataerkil toplumsal yapılarda, boşanmış kadınlar, toplumun beklentilerine uymayan bireyler olarak kabul edilerek damgalanma sorunları ile karşı karşıya kalmaktadır. Bu çalışmanın amacı, boşanmış kadınların boşanma sürecinde deneyimledikleri toplumsal damgalanma beraberinde kendilerine destek sağlayan sosyal ağların dinamiklerini, işlevini ve ilişkisel örüntülerini incelemektir. Literatür incelemesi ve güncel çalışmalar, boşanmış kadınların özellikle aile bireylerinden, yakın arkadaş çevrelerinden ve çevrimiçi sosyal destek mekanizmalarını kullanarak duygusal, maddi ve psikolojik destek aldığını göstermektedir. Fakat söz konusu destek devamlı nitelikte ya da güçlendirici özelliğe sahip olmayabilir; bazı kadınların deneyimlerinde, sosyal ağların sıklıkla damgalamayı besleyen bir etken olabildiği görülmektedir. Kadınların sosyal destek ağlarına erişimi; yaş, ekonomik durum, çocuk sahibi olma, eğitim düzeyi ve yaşadıkları kültürel bağlam gibi çeşitli etkenlere bağlı olarak değişmektedir. Bu çalışma, boşanmış kadınların boşanma sürecinde deneyimledikleri toplumsal damgalanma boyutunu ve bu süreçte kadınların yeniden toplumsallaşmasında sosyal ağların işlevini inceleyerek, mevcut durumu çok yönlü olarak incelemeyi hedeflemektedir.

**Anahtar Kelimeler:** Boşanmış kadınlar, toplumsal damgalama, sosyal ağlar, yalnızlaşma, toplumsal cinsiyet

**Oral Presentation**

# WOMEN'S SOCIAL NETWORK EXPERIENCES DURING THE DIVORCE PROCESS

## ABSTRACT

Divorce is not merely a legal process for women; it encompasses a multidimensional experience related to gender roles, cultural expectations, and the process of repositioning a woman's identity. Particularly in patriarchal social structures, divorced women face stigmatization issues as they are perceived as individuals who do not conform to societal expectations. The aim of this study is to examine the dynamics, functions, and relational patterns of social networks that provide support to divorced women, alongside the social stigma experienced by them during the divorce process. A review of the literature and current studies shows that divorced women receive emotional, financial, and psychological support, particularly from family members, close friends, and online social support mechanisms. However, such support may not be continuous or empowering; some women's experiences show that social networks can often be a factor that contributes to stigmatization. Women's access to social support networks varies depending on various factors such as age, economic status, parenthood, educational level, and cultural context. This study aims to examine the current situation in a multifaceted way by investigating the extent of social stigma experienced by divorced women during the divorce process and the role of social networks in women's resocialization during this process.

**Keywords:** Divorced women, social stigma, social networks, isolation, gender

**Sözlü Sunum**

# AYRILIK VE KAYIP SONRASI "AİLEYİ SÜRDÜRMEK": BETİMSEL TEMATİK BİR DEĞERLENDİRME

**Doç. Dr. H. Merve İMİR**

*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, ORCID: 0000-0001-6230-3195*

## ÖZET

Aile sürdürülebilirliği; sosyal bilimlerden ekonomiye, ziraatten işletmeye kadar pek çok farklı disiplin çerçevesinde ve farklı boyutlarıyla ele alınmaktadır. Bu farklı bakış açıları, aile devamlılığı ve işlevselliğini etkileyen özelliklere dair geniş perspektifte bilgiler sunmaktadır. Ancak günümüz koşullarında aile bütünlüğü çeşitli şekillerde kesintiye uğramaktadır. Bazı durumlarda bu kesintiler boşanma veya ayrılık gibi öngörülebilir süreçlerle ortaya çıkarken, kimi zaman da afetler ya da kazalar sonucu ani kayıplar şeklinde gerçekleşmektedir. Bu tür durumlar, yalnızca hayatta kalan ya da ayrılmış aile üyeleri için değil, aileyi temel bir sosyal birim olarak gören toplum açısından da önemli zorluklar doğurmaktadır. Bu nedenle ailelerin böylesi kritik olaylar sonrasında duygusal, sosyal ve yapısal olarak nasıl 'sürdürülebileceğinin' anlaşılması önem taşımaktadır. Buradan hareketle, bu çalışma, boşanma, ayrılık, ölüm ve aile bütünlüğünü tehdit eden diğer kritik olaylar sonrasında aile sürdürülebilirliğini incelemektedir. Araştırmada, tematik odaklı derleme yöntemi kullanılarak aile devamlılığı, risk faktörleri ve müdahale yaklaşımlarına ilişkin uluslararası araştırmalar betimsel olarak özetlenmiştir. Bulgular; ebeveynler arası çatışma, ekonomik zorluklar, günlük rutinlerin bozulması ve yetersiz/zayıf sosyal destek mekanizmalarının aile sürdürülebilirliğini zayıflatan en yaygın risk faktörleri arasında bulunduğunu göstermektedir. Buna karşılık, etkili çatışma çözme stratejilerinin, ekonomik ve toplum temelli destek mekanizmalarının ise ailelerin güçlenmesine ve işlevselliklerini yeniden kazanmalarına yardımcı olduğu görülmektedir.

**Anahtar Kelimeler:** Aile sürdürülebilirliği, ailede devamlılık, ayrılık-sonrası aileler, kayıp sonrası aileler

**Oral Presentation**

# "SUSTAINING THE FAMILY" AFTER SEPARATION AND LOSS: A DESCRIPTIVE THEMATIC REVIEW

## ABSTRACT

Family sustainability is examined across several disciplines and dimensions, from social sciences to economics, and from psychological and social perspectives to economic and systemic frameworks. While these perspectives offer a broad understanding of what keeps families functioning over time, today's world presents different challenges to continuity in family. The stability of family is sometimes disrupted through divorce or separation; and sometimes, critical breaks occur unexpectedly like the sudden death of a family member due to large-scale disasters. These disruptions create challenges not only for the surviving or separated family members but also for the broader community, which relies on families as a social unit. Therefore, it becomes crucial to understand how families can be emotionally, socially, and structurally sustained after experiencing such major breaks. In this context, the present study examines family sustainability following major family-threatening situations, including divorce, separation, death, and other critical disruptions. Using a thematic focused review methodology, the study deductively summarizes international research on family continuity, risk factors, and post-disruption interventions. Rather than involving fieldwork or primary data collection, the analysis is based on documented evidence. The review identifies several common risk factors for family sustainability, like high parental conflict, financial challenges, inconsistent daily routines, and limited social support. On the other hand, useful recommendations for sustainable family include conflict-resolution strategies, economic and community-based supports, and structured routines. Together, these strategies contribute families to regain their power and maintain the family in the sense of family sustainability.

**Keywords:** Family sustainability, family stability, post-disruption families, post-loss adaptation

**Sözlü Sunum**

# AİLENİN KORUNMASINA YÖNELİK SORUMLU SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK ANLAYIŞI VE ETİK TÜKETİM

**Dr. Öğr. Üyesi Özgür BAŞYİĞİT[1], Gülçin GÜRLÜK BAŞYİĞİT [2]**

*[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Hukuk Fakültesi ORCID:0000-0003-4307-4539*
*[2]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, ORCID: 0009-0004-5782-5828*
**Corresponding Author: Dr Öğr. Üyesi. Özgür BAŞYİĞİT*

## ÖZET

Sorumlu ve sürdürülebilir tüketim, gelecek nesillerin ihtiyaçlarını karşılama yeteneğini tehlikeye atmadan, bugünkü neslin ihtiyaçlarını karşılamayı amaçlamaktadır. Çevresel endişelerin artmasıyla birlikte endüstriyel üretim modelinin yanı sıra tüketim süreçleri de sorgulanmaya başlamıştır. Endüstriyel ekonomik kalkınma modelinin doğal dengeyi bozan zararlı yapısına karşı ulusal hükümetler, sürdürülebilirlikle uyumlu üretim ve tüketim kalıplarına geçiş için aileler ve işletmeleri farkındalık ve sorumluluk sahibi olmaya teşvik etmişlerdir. Temel ihtiyaçları karşılayan ve daha yüksek bir yaşam kalitesine katkıda bulunan hizmet ve ürünlerin kullanımı, hizmet veya ürünün yaşam döngüsü boyunca doğal kaynakların ve zehirli maddelerin kullanımı ile atık ve kirletici emisyonların en aza indirilmesi için pek çok çalışma yürütülmüştür. Böylece çevre dostu ürünlere ve sürdürülebilir kalkınmaya yönelik kamu ilgisi yoğunlaşmış; aileler daha iyi bir dünya inşa etmek amacıyla çevresel sorumluluğu yansıtan davranışlar geliştirmişlerdir. Ancak halen tüketim alışkanlıklarındaki atalet eğilimi yani karşılanması gereken ihtiyacı belirlemenin ve ne olursa olsun tatmin etmenin önemli olduğu fikri tam olarak kırılamamıştır. Bu durum aile ekonomilerinin sınırsız ihtiyaç döngüsü içerisinde lüks tüketime yönelmesini, gelirlerinden fazla harcama yapmaları nedeniyle borç yüklerinin artmasını ve nihayetinde yoksulluğun yaygınlaşmasını yol açmıştır. Dolayısıyla döngüsel ekonomi ve sürdürülebilir üretim modellerinin hakim kılınmasında, ailelerin satın alma davranışının motivasyonlarının, kalıplarının ve belirleyicilerinin tespit edilerek sorumlu yaşam tarzlarının teşvik edilmesi zorunluluğu ortaya çıkmıştır. Zira, sorumlu ve sürdürülebilir tüketim anlayışı sosyal ve çevresel sorumluluğun yanı sıra, adil ticaret, sosyal adalet ve yoksullukla mücadeleyi de içermektedir. Sürdürülebilir üretim ve tüketim, toplumların ihtiyaçlarını karşılamaya katkıda bulunurken, mevcut kaynakların sorumlu kullanılmasını gerektiren bir anlayıştır. Bu yüzden aile içerisindeki tüketim süreçlerinde etik davranılması, gezegenin sınırlarının farkında olunması sorumlu bir yaşam tarzına olanak tanımanın yanı sıra refahı da destekleyecektir. Tüm bu açıklamalarımız dahilinde ailelerin ekonomik ve sosyal yapılarının korunması ve sorumlu tüketim anlayışının yaygınlaştırılması gerekliliği çalışmamızın temelini oluşturmaktadır. Söz konusu temel dahilinde etik dışı tüketim kalıplarına yol açan etkenler ve bu davranışların sorumlu tüketim anlayışı ile yer değiştirmesine yönelik ailelerin rolü tanımlanmaya çalışılacak ve bu amaca yönelik önerilere yer verilecektir.

**Anahtar Kelimeler:** Ailenin Korunması, Sorumlu Tüketim, Döngüsel Ekonomi, Yoksullukla Mücadele.

**Oral Presentation**

# RESPONSIBLE SUSTAINABILITY CONCEPTION AND ETHICAL CONSUMPTION FOR THE PROTECTION OF THE FAMILY

## ABSTRACT

Responsible and sustainable consumption aims to meet the needs of the present generation without compromising the ability of future generations to meet their own needs. With increasing environmental concerns, consumption processes, as well as the industrial production model, have begun to be questioned. National governments have encouraged families and businesses to become more aware and responsible in transitioning to sustainable production and consumption patterns, addressing the harmful nature of the industrial economic development model, which disrupts the natural balance. Numerous efforts have been undertaken to utilize services and products that meet basic needs and contribute to a higher quality of life, minimize the use of natural resources and toxic substances throughout the service or product's life cycle, and minimize waste and pollutant emissions. This has intensified public interest in environmentally friendly products and sustainable development, and families have developed environmentally responsible behaviors to build a better world however, the inertia in consumption habits—the idea that identifying the need to be met and satisfying it no matter what—has not yet been fully broken. This has led to families' economies turning to luxury consumption within a cycle of unlimited needs, increasing debt burdens due to spending more than their income, and ultimately, widespread poverty. Therefore, in order to establish a circular economy and sustainable production models, it is imperative to identify the motivations, patterns, and determinants of family purchasing behavior and encourage responsible lifestyles. Responsible and sustainable consumption encompasses not only social and environmental responsibility but also fair trade, social justice, and the fight against poverty. Sustainable production and consumption contribute to meeting the needs of societies and require the responsible use of available resources. Therefore, behaving ethically within families and being aware of the planet's limits will not only facilitate a responsible lifestyle but also support well-being. Within the framework of all these explanations, the need to protect the economic and social structures of families and promote responsible consumption forms the basis of our study. Within this framework, we will attempt to define the factors that lead to unethical consumption patterns and the role families play in replacing these behaviors with responsible consumption, and we will provide recommendations for this purpose.

**Keywords:** Family Protection, Responsible Consumption, Circular Economy, Combating Poverty.

**Sözlü Sunum**

# AİLE DEĞERLERİNİN AKTARIMINDA MASALLARIN ROLÜ

**Tolga TELLAN**

*Sosyolog, Ankara İl Sağlık Müdürlüğü, ORCID: 0000-0002-3697-7943*

## ÖZET

İnsanlık tarihinin en küçük ölçekli topluluğu olan aile, eşzamanlı olarak toplumu mikro düzeyde temsil eden organizasyon görevini de üstlenmektedir. Toplumun sürekliliği için aile ve sahip olduğu aile değerlerin aktarılması varoluşsal öneme sahiptir. Sosyal psikoloji bakımından aile, karşılıklı işlevsel bağlara sahip kişilerin katıldıkları temel değerler etrafında şekillenmektedir. Aile kurumu evliliğin sürdürülmesi, ahlaki öğretinin aktarımı, ekonomik yaşamın şekillenmesi, bireyler arasında sevgi ve saygının inşası, dini inançların çocukluktan itibaren kazandırılması gibi bir dizi değer üzerine inşa edilmektedir. Tüm bu değerlerin aktarımında ise davranış ve tutumlar aracılığıyla sözlü kültür sürecinin deneyimlendiği görülmektedir. Aile içi iletişimde farklı rollerin bulunması, sözlü kültürün kullanımında tarihsel deneyimlere de başvurulmasına yol açmaktadır. Örneğin tarihsel olarak geniş aile yapısı içerisinde yer alan bir kadın, evlilik bağı ile kurduğu ailede erkeğin eşi, çocuklarının annesi, kendi annesinin kızı ve annesinin çocuklarının kardeşidir. Bu geniş roller ağında, sözlü kültür unsurlarının aile içi iletişime ve geleneğin aktarımına destek olduğu görülmektedir. Bu kapsamda, efsaneler, destanlar, halk hikayeleri, fıkralar, bilmeceler, deyimler, atasözleri, yeminler, selamlaşma biçimleri, şiirler, masallar, isim koyma ve lakap takmalar aile içi iletişimde kullanılan sözlü kültür unsurları olarak öne çıkmaktadır.En genel ifadesiyle masal, "*olayların geçtiği yer ile zamanın belirsiz olduğu, hayali bir dizi olayın her şeyi yapmaya gücü yeten hayvan/insan kahramanlarca gerçekleştirildiği, benzer hatta aynı içeriklerin farklı coğrafyalarda dile getirildiği*" sözlü kültür ürünüdür. Tarihsel gelişim içerisinde masallar, aktarım amaçları ile mesaj hedeflerini koruyup, yazılı ve görsel kültür karşısında ikinci derece unsurlarını değiştirerek kendini güncellemeye çalışmıştır. Bu bağlamda, çalışmada, ilköğretim programlarının ikinci aşamasında (5 - 8. sınıflar) yer alan 'Masal ve Destanlarımız' dersi kapsamında, öğrencilere aktarılan 9 (dokuz) masalda aile olgusunun nasıl işlendiği ve aile değerlerinin aktarımında hangi söylemlerin kullanıldığı araştırılmıştır. Araştırma bulguları göstermektedir ki, incelenen masallar, birbiri ardına rastgele sıralanan anlatıların aksine serim, düğüm, çözüm, dilek bölümlerine sahip, bir konu etrafında hikayelendirilmiş ve aile değerlerinin inşasında doğrudan rol oynayan fikirler manzumesidir.

**Anahtar Kelimeler:** **A**ile değerleri, sözlü kültür, masallar, ebeveynlik, sevgi ve saygı.

**Oral Presentation**

# THE ROLE OF FAIRY TALES IN TRANSMITTING FAMILY VALUES

## ABSTRACT

The family, the smallest community in human history, also serves as an organization that represents society at the micro level. The continuity of society depends on the transmission of family values. According to social psychology, the family is shaped around fundamental values shared by individuals who have mutual functional ties. The institution of the family is built upon a series of values, such as the maintenance of marriage, the transmission of moral teachings, the shaping of economic life, the establishment of love and respect among individuals, and the instilling of religious beliefs from childhood. In the transmission of all these values, it is seen that the oral culture process is experienced through behaviors and attitudes.
The existence of different roles in family communication leads to the use of historical experiences in oral culture. For example, a woman who historically belonged to an extended family structure is the husband's wife, the children's mother, her mother's daughter, and her mother's children's sister in the family established through marriage. Within this broad network of roles, elements of oral culture are seen to support family communication and the transmission of tradition. In this context, legends, epics, folk tales, jokes, riddles, idioms, proverbs, oaths, forms of greeting, poems, fairy tales, naming, and nicknames stand out as elements of oral culture used in intra-family communication. In its most general sense, a fairy tale is an oral cultural product in which "*the place and time of the events are uncertain, a series of imaginary events are carried out by animal/human heroes with the power to do anything, and similar or even identical content is expressed in different geographical areas*". Throughout their historical development, fairy tales have sought to update themselves by preserving their transmission purposes and message objectives while modifying their secondary elements in the face of written and visual culture. In this context, the study investigated how the concept of family is addressed and what discourses are used to convey family values in nine fairy tales told to students as part of the 'Our Fairy Tales and Epics' course in the second stage ($5^{th}$-$8^{th}$ classes) of primary education programs. The research findings show that, unlike randomly sequenced narratives, fairy tales are a collection of ideas narrated around a theme that play a direct role in the construction of family values and have exposition, complication, resolution, and wish sections.

**Keywords:** Family values, oral tradition, fairy tales, parenting, love and respect.

**Sözlü Sunum**

# BİR TOPLUMU DEĞERLERLE KURMAK: "DEĞERLER TAKIMI" ÇİZGİ FİLMİ ÜZERİNDEN SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK OKUMASI

**Öğr. Gör. Dr. Esra YILMAZ**

*Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Mucur Meslek Yüksekokulu, ORCID: 0000-0001-6435-2281*

## ÖZET

Bu çalışma, çocuklara yönelik değer eğitimi içeriklerinin toplumsal sürdürülebilirlik bağlamındaki işlevini incelemek amacıyla hazırlanmıştır. Araştırma, "Değerler Takımı" çizgi filminin sekiz bölümünde sunulan değerlerin nasıl işlendiğini, bu değerlerin toplumsal ve kültürel sürdürülebilirliğe nasıl katkı sağladığını ve medya temelli değer eğitiminin sürdürülebilir bir toplum yapısının oluşumunda ne derece etkili olabileceğini irdelemektedir. Araştırmanın evrenini çocuklara yönelik değer eğitimi içerikli çizgi filmler; örneklemini ise "Değerler Takımı" çizgi filminin tüm bölümleri oluşturmuştur. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman ve içerik analizi kullanılmış; veriler, "Değerler Takımı" çizgi filminin sorumluluk, özdenetim, sevgi, dürüstlük, adalet, saygılı olmak, yardımseverlik ve sabırlı olmak temalarını içeren sekiz bölümünden elde edilmiştir. Analizler sonucunda, dizinin işlediği değerlerin yalnızca bireysel etik gelişimi hedeflemediği; aynı zamanda toplumsal uyumun, dayanışmanın ve sosyal sorumluluk bilincinin sürekliliğine yönelik mesajlar içerdiği görülmektedir. Bu bağlamda, değerlerin medya yoluyla aktarımının, çocuklarda empati, adalet duygusu, özdenetim ve sorumluluk gibi sürdürülebilir toplum için temel kabul edilen tutumların gelişmesine katkı sağlayabileceği öngörülmektedir. Çalışmanın muhtemel sonucu, değer eğitiminin sürdürülebilir toplumsal yapıların oluşturulmasında kritik bir unsur olduğu; bu tür içeriklerin aile ve eğitim ortamlarıyla desteklendiğinde daha kalıcı ve etkili sonuçlar ortaya çıkarabileceğidir. Araştırma, değer temelli medya içeriklerinin toplumsal sürdürülebilirlik perspektifiyle incelenmesinin önemini vurgulamakta ve bu alanda yapılacak çalışmalara kuramsal bir çerçeve sunmaktadır.

**Anahtar Kelimeler:** Toplumsal değerler, değer inşası, çizgi filmler, "Değerler Takımı" çizgi filmi, içerik analizi.

**Oral Presentation**

# BUILDING A SOCIETY WITH VALUES: A SUSTAINABILITY READING THROUGH THE "DEĞERLER TAKIMI" CARTOON

## ABSTRACT

This study was prepared to examine the function of value education content for children in the context of social sustainability. The research examines how the values presented in the eight episodes of the "Değerler Takımı" cartoon are processed, how these values contribute to social and cultural sustainability, and to what extent media-based value education can be effective in the formation of a sustainable society. The universe of the research consists of cartoons with value education content for children, while the sample consists of all episodes of the "Değerler Takımı" cartoon. The study used document and content analysis from qualitative research methods; data was obtained from the eight episodes of the "Değerler Takımı" cartoon, which included the themes of responsibility, self-control, love, honesty, justice, respect, helpfulness, and patience. The analysis reveals that the values conveyed by the series do not only target individual ethical development; they also contain messages aimed at the continuity of social harmony, solidarity, and social responsibility awareness. In this context, it is anticipated that the transmission of values through the media can contribute to the development of attitudes considered fundamental for a sustainable society, such as empathy, a sense of justice, self-control, and responsibility in children. The likely outcome of the study is that values education is a critical element in the creation of sustainable social structures; when supported by family and educational environments, such content can produce more lasting and effective results. The research emphasizes the importance of examining value-based media content from a social sustainability perspective and provides a theoretical framework for future work in this area.

**Keywords:** Social values, value construction, cartoons, "Değerler Takımı" cartoon, content analysis.

**Sözlü Sunum**

# ÇOCUK KUTLAMALARINDA KUŞAKSAL DEĞİŞİM: EKONOMİK VE KÜLTÜREL DÖNÜŞÜM

**Arş. Gör. Asude BAYRAM[1], Prof. Dr. Fatma Elif ERGİN[2]**

*[1]Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi ORCID: 0000-0003-1320-0776*
*[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, ORCID:0000-0001-8372-5047*
**Corresponding Author: Arş. Gör. Asude BAYRAM*

## ÖZET

Bu çalışma, annelerin çocuklarına yönelik gerçekleştirdikleri kutlama ve ritüelleri nasıl anlamlandırdıklarını, bu etkinliklerin içeriklerini nasıl şekillendirdiklerini ve söz konusu uygulamalara ilişkin tutumlarını ortaya koymayı amaçlamaktadır. Nitel araştırma yaklaşımının benimsendiği çalışmada katılımcılarla yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Çalışma grubunu Bebek Patlaması, X, Y ve Z kuşaklarını temsilen toplam sekiz anne oluşturmaktadır. Görüşmeler ses kaydı alınarak yürütülmüş, kayıtlar çözümlenmiş ve veriler MAXQDA 24 programı aracılığıyla analiz edilmiştir. Bulgular, annelerin gebelik haberini eşleriyle birlikte öğrendiklerini ya da öğrendikleri anda öncelikle eşleriyle paylaştıklarını göstermektedir. Aile büyüklerine ve yakın çevreye duyurma sürecinde ise bazı annelerin ilk olarak anne ve kardeş gibi yakın akrabaları bilgilendirdiği; bazı annelerin ise nazar inancı ve gebeliğin riskli dönemleri gerekçesiyle tıbbi kontrolleri ya da ilk üç ayın tamamlanmasını bekledikleri belirlenmiştir. Tüm kuşaklardan annelerin ortak bir biçimde doğum öncesinde bebekleri için herhangi bir kutlama ya da törensel etkinlik gerçekleştirmediği dikkat çekici bir bulgudur. Bu durumun gerekçeleri üç temada toplanmıştır: Kültürel-geleneksel algılar, bireysel değer ve tutumlar ile tüketim karşıtı-ekonomik değerlendirmeler. Doğum sonrası dönemde ise kuşaklar arasında çeşitli içeriklerin gerçekleştirildiği görülmektedir. Anneler; isim koyma, altıncı ay etkinliği, bebek mübarekesi, kırk çıkarma, diş buğdayı, fotoğraf çekimi, mevlit, doğum günü kutlaması ve sünnet gibi etkinliklerden söz etmiştir. Sünnet töreni gerçekleştirenlerin yalnızca Bebek Patlaması kuşağı anneleri olması; buna karşın tüm kuşaklarda doğum günü kutlamalarının ortak bir uygulama hâline gelmesi dikkat çeken bulgulardandır. Ayrıca 40 çıkarma geleneğinin X ve Y kuşağı anneleri tarafından farklılaştırılmış uygulamalarla sürdürüldüğü görülmektedir. Kuşaklara özgü diğer faaliyetler incelendiğinde Z kuşağı annelerinde AVM gezisi ve "sürpriz günleri", X kuşağında yatak sohbetleri ve çocuklara mektup yazma, Bebek Patlaması kuşağında ise köye gitme veya piknik yapma gibi etkinlikler öne çıkmış; bu çeşitlilik kültürel pratiklerdeki ve ekonomik imkânlardaki kuşaksal dönüşümü yansıtır niteliktedir. Son olarak, annelerin etkinlik planlarken aile bütçelerini gözetmeye özen gösterdikleri, yüksek maliyetli organizasyonları tercih etmedikleri ve maddi imkânları artsa dahi daha gösterişli etkinliklere yönelmeyeceklerini ifade ettikleri görülmüştür.

**Anahtar Kelimeler:** Anne, çocuk gelişimi, çocuk kutlamaları, kuşak, nitel, sürdürülebilirlik.

**Oral Presentation**

# GENERATIONAL CHANGE IN CHILDREN'S CELEBRATIONS: ECONOMIC AND CULTURAL TRANSFORMATION

## ABSTRACT

This study aims to explore how mothers from different generations interpret the celebrations and rituals they organize for their children, how they shape the content of these practices, and the attitudes that guide their choices. Adopting a qualitative research design, the study employed semi-structured interviews with mothers representing the Baby Boomers, X, Y, and Z generations, resulting in a total of eight participants. All interviews were audio-recorded, transcribed, and analysed using the MAXQDA 24 software. The findings indicate that mothers typically learned about their pregnancies together with their spouses or shared the news with them immediately. The process of informing extended family members varied: while some mothers first told close relatives such as their own mothers or siblings, others waited for medical confirmation or for the first trimester to pass due to beliefs surrounding the “evil eye” or concerns related to the early, more vulnerable stages of pregnancy. A notable result across all generations is the absence of any prenatal celebration or ceremonial event for the baby. Explanations for this pattern clustered around three themes: cultural–traditional perspectives, personal values and preferences, and economically grounded, consumption-averse evaluations. In the postnatal period, however, mothers reported a diverse range of practices. These included naming ceremonies, six-month celebrations, baby blessing visits, the “forty-day” tradition, tooth rituals, photo shoot, religious gatherings, birthday celebrations, and, among Baby Boomers only, circumcision festivities. Generation-specific activities also emerged—such as mall outings and “surprise days” among Generation Z, bedtime conversations and letter writing among Generation X, and village visits or picnics among Baby Boom mothers—reflecting shifts in cultural practices and economic conditions. Finally, mothers emphasized their intention to remain mindful of family finances, noting that they avoid costly events and would not opt for more extravagant celebrations even with increased resources.

**Keywords:** Mother, child development, children's celebrations, generation, qualitative, sustainability.

**Sözlü Sunum**

# EKRAN ARAYA GİRDİĞİNDE: ÇOCUK GELİŞİMİ BAĞLAMINDA TEKNOFERANS KAVRAMI İÇİN METİN MADENCİLİĞİ DESTEKLİ TERMİNOLOJİ UZLAŞISI

**Dr. Öğr. Üyesi Emrullah Can YAVUZ[1], Ar. Gör. Buket TAN YAVUZ[2], Dr. Öğr. Üyesi Hatice BÜBER KAYA[3]**

*[1]Kırklareli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi ORCID: 0000-0001-8243-5478*
*[2] Kırklareli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, ORCID: 0000-0002-4809-5366*
*[3] Kırklareli Üniversitesi, MühendislikFakültesi, ORCID: 0000-0002-4726-4412*
**Corresponding Author: Ar. Gör. Buket TAN YAVUZ*

## ÖZET

***(Ebeveyn Teknoferansı ve Terminolojik Tercihler Üzerine Nitel Bir Araştırma.)*** Dijital teknolojilerin hızla yaygınlaşmasıyla birlikte dijital araç ve gereçler, günlük yaşamın vazgeçilmez bir parçası haline gelmiştir. Günlük yaşamda, iş hayatında ve ev ortamında pek çok etkinlik dijital araçlar aracılığıyla gerçekleştirilmektedir. Bu araçların kullanımı, kişiler arası iletişimde de yeni dinamiklerin ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Dijital teknolojiler yaşamı pek çok açıdan kolaylaştırsa da bazı durumlarda kişiler arası ilişkilerde kesintilere yol açabilmektedir. Örneğin, çocukla oyun oynarken telefondan gelen bir bildirime bakmak ya da arkadaşlarla sohbet ederken gelen bir mesajı yanıtlamak, iletişim ve etkileşim sürecini bölmektedir. Bu durum, literatürde "teknoferans" kavramı ile açıklanmaktadır. Teknoferans, teknolojinin kişiler arası iletişimi kesintiye uğratması veya engellemesi anlamına gelmektedir. Ebeveyn teknoferansı ise, ebeveynlerin teknoloji kullanımının çocuklarıyla olan etkileşimlerini aksatması durumu olarak tanımlanmaktadır. Türkçe literatürde henüz bu kavrama ilişkin terminolojik bir uzlaşı bulunmamakla birlikte, "ebeveyn teknoferansı", "dijital müdahale" ve "teknolojik kesinti" gibi çeşitli ifadeler önerilmektedir. Bu çalışma, çocuk gelişimi uzmanları, çocuk gelişimi alanında görev yapan akademisyenler, çocuk gelişimi lisans öğrencileri ve ebeveynlerden oluşan heterojen bir örneklem grubuyla "teknoferans" kavramının Türkçe karşılığına yönelik terminolojik tercih ve önerileri sistematik olarak incelemeyi amaçlamaktadır. Nitel araştırma yöntemlerinden fenomenoloji deseninde yapılandırılan bu araştırmada katılımcılarla yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla derinlemesine görüşmeler yapılacaktır. "Bu kavram için hangi Türkçe terimi önerirsiniz?", "Önerinizin gerekçeleri nelerdir?" gibi sorularla terminolojik tercihlerinin altında yatan semantik, pragmatik ve kültürel faktörler araştırılacaktır. Görüşmelerden elde edilen veriler metin madenciliği teknikleriyle işlenerek, önerilen terimlerin çocuk gelişimi bağlamındaki potansiyel etkileri, kavramsal çağrışımları ve uygulama alanındaki yansımaları sistematik olarak değerlendirilecektir. Katılımcı grupları arasındaki terminolojik tercih örüntüleri ve bu tercihlerin gelişimsel perspektiften taşıdığı anlamlar, sayısal yöntemlerle analiz edilerek, disiplinler arası bir uzlaşı çerçevesi oluşturulmaya çalışılmaktadır. Çalışmanın, dijital ebeveynlik literatürüne terminolojik standardizasyon açısından katkı sağlaması, disiplinlerarası diyalog mekanizmalarını güçlendirmesi ve Türkçe bilimsel terminoloji geliştirme süreçlerine metodolojik bir model sunması hedeflenmektedir. Elde edilecek bulgular, teknoloji-aracılı aile

dinamiklerinin kavramsallaştırılmasında kültürel-dilsel faktörlerin rolüne ilişkin teorik içgörüler sunacaktır.

**Anahtar Kelimeler:** Teknoferans, ebeveyn teknoferansı, dijital ebeveynlik, Türkçe terminoloji geliştirme, metin madenciliği, çocuk gelişimi, disiplinlerarası terminoloji.

**Oral Presentation**

# WHEN THE SCREEN INTERVENES: A TEXT MINING-ASSISTED TERMINOLOGY CONSENSUS FOR THE CONCEPT OF TECHNOFERENCE IN THE CONTEXT OF CHILD DEVELOPMENT

## ABSTRACT

***(A Qualitative Study on Parental Technoference and Terminological Preferences.)*** With the rapid proliferation of digital technologies, digital tools and devices have become an indispensable part of daily life. Many activities in daily life, work environments, and home settings are carried out through digital tools. The use of these tools has also led to the emergence of new dynamics in interpersonal communication. Although digital technologies facilitate life in many ways, they can sometimes cause interruptions in interpersonal relationships. For example, checking a phone notification while playing with a child or responding to a message while chatting with friends disrupts the communication and interaction process. This phenomenon is explained in the literature by the concept of "technoference." Technoference refers to technology interrupting or hindering interpersonal communication. Parental technoference is defined as the situation where parents' technology use disrupts their interactions with their children. Although there is no terminological consensus regarding this concept in Turkish literature, various expressions such as "ebeveyn teknoferansı" (parental technoference), "dijital müdahale" (digital interference), and "teknolojik kesinti" (technological interruption) have been proposed. This study aims to systematically examine the terminological preferences and suggestions for the Turkish equivalent of the concept of "technoference" with a heterogeneous sample group consisting of child development specialists, academics working in the field of child development, undergraduate students in child development, and parents. In this research, structured according to the phenomenological design of qualitative research methods, in-depth interviews will be conducted with participants through semi-structured interview forms. Semantic, pragmatic, and cultural factors underlying terminological preferences will be investigated through questions such as "Which Turkish term would you suggest for this concept?" and "What are the reasons for your suggestion?" The data obtained from the interviews will be processed using text mining techniques, and the potential effects of the proposed terms in the context of child development, their conceptual associations, and their reflections in the field of application will be systematically evaluated. The terminological preference patterns among participant groups and the meanings these preferences carry from a developmental perspective will be analyzed using quantitative methods, attempting to establish an interdisciplinary consensus framework. The study aims to contribute to the digital parenting literature in terms of terminological standardization, strengthen interdisciplinary dialogue mechanisms, and provide a methodological model for Turkish scientific terminology development processes. The findings to be obtained will provide theoretical insights regarding the role of cultural-linguistic factors in the conceptualization of technology-mediated family dynamics.

**Keywords:** Technoference, parental technoference, digital parenting, Turkish terminology development, text mining, child development, interdisciplinary terminology

**Sözlü Sunum**

# DİJİTAL EBEVEYNLİK PERSPEKTİFİNDEN AİLEDE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK

**Arş. Gör. Şeyma ÇAKİOĞLU[1], Doç. Dr. Keziban Büşra KAYNAK EKİCİ[2]**

*[1]İstanbul Esenyurt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, ORCID: 0000-0002-7678-533X*
*[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, ORCID: 0000-0002-2897-2018*
**Corresponding Author: Arş. Gör. Şeyma ÇAKİOĞLU*

## ÖZET

Bu çalışma, dijital dönüşümün hızla şekillendirdiği aile yapılarında sürdürülebilir yaşam pratiklerinin nasıl geliştirilebileceğini dijital ebeveynlik perspektifinden ele almaktadır. Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri kapsamında ailenin merkezi rolü dikkate alınarak, dijital kültürün çocuk gelişimi, ebeveynlik davranışları ve aile içi iletişim dinamikleri üzerindeki etkileri incelenmiştir. Çalışmada önce dijitalleşen aile yapıları tanımlanmış; dijital ebeveynlik kavramının sürdürülebilir yaşam alışkanlıklarının kazandırılmasındaki potansiyeli tartışılmıştır. Ardından dijitalleşmenin çevre farkındalığı, tüketim pratikleri ve aile rutinleri üzerindeki etkileri değerlendirilmiş; çocuklara yönelik dijital reklamlar, dijital pazarlama stratejileri ve dijital tüketim davranışları arasındaki ilişkiler sürdürülebilirlik bağlamında analiz edilmiştir. Son bölümde, aile içinde dijital dengeyi destekleyen stratejiler, medya okuryazarlığı becerilerinin geliştirilmesi ve sağlıklı iletişim pratiklerinin korunmasına yönelik öneriler sunulmuştur. Teknolojik aletlerin kullanım yoğunluğu ve yaygınlığı tüm aile bireyleri üzerinde artış gösterirken dijital ebeveynlik kavramı sürdürülebilir aile yaşamının temel yapı taşlarından biri haline gelmiştir. Dijital tüketim alışkanlıklarının doğru yönetimi hem çocuk gelişiminin desteklenmesi hem de toplumsal sürdürülebilirliğin güçlendirilmesi açısından kritik önem taşımaktadır. Bu doğrultuda çalışma; politika yapıcılar, eğitimciler ve aileler için çok katmanlı öneriler sunmaktadır.

**Anahtar Kelimeler:** Dijital ebeveynlik, aile, sürdürülebilirlik, dijital tüketim.

**Oral Presentation**

# SUSTAINABILITY IN THE FAMILY FROM A DIGITAL PARENTING PERSPECTIVE

## ABSTRACT

This study examines how sustainable family living practices can be supported within rapidly changing family structures from the perspective of digital parenting. Considering the central role of the family within the Sustainable Development Goals, the effects of digital culture on child development, parenting behaviours, and intra-family communication Dynamics are explored. The study first defines the characteristics of the digitalising family and discusses the potential of the digital parenting concept in promoting sustainable lifestyle habits. It then evaluates the impact of digitalisation on environmental awareness, consumption practices, and family routines, and analyses the relationships between digital advertisements targeting children, digital marketing strategies, and digital consumption behaviours within the context of sustainability. In the final section, strategies supporting digital balance within the family, the development of media literacy skills, and the maintenance of healthy communication practices are presented. As the intensity and prevalence of technological device use increase among all family members, the concept of digital parenting has become one of the fundamental components of sustainable family life. The proper management of digital consumption habits is of critical importance both for supporting child development and for strengthening societal sustainability. In this regard, the study offers multilayered recommendations for policymakers, educators, and families.

**Keywords:** Digital parenting, family, sustainability, digital consumption.

**Sözlü Sunum**

# TÜRKİYE'DE EĞİTİMİN NİTELİĞİ: SDG 4 ÇERÇEVESİNDE BİR DEĞERLENDİRME

**Doç. Dr. Aslı GÜNAY[1], Dr. Eda DOĞANKAYA[2]**

*[1]Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi ORCID: 0000-0001-5085-6374*
*[2] Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı, ORCID:0000-0002-6004-8618*
**Corresponding Author: Doç. Dr. Aslı GÜNAY*

## ÖZET

Bu çalışma, Türkiye'de eğitimin niteliğini Birleşmiş Milletler'in "Nitelikli Eğitim" başlıklı Sürdürülebilir Kalkınma Amacı (SDG 4) çerçevesinde bütüncül olarak değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Eğitimin niteliği; eğitime erişim, eğitim harcamaları, istihdam oranları, eğitici başına düşen öğrenci sayısı, ailelerin sosyoekonomik özellikleri, beşerî sermaye endeksi ve hayat boyu öğrenmeye ilişkin göstergeler üzerinden incelenecektir. Çalışmada ulusal resmî istatistikler ile uluslararası gösterge setlerine dayalı doküman incelemesi yöntemi kullanılacaktır. Çalışma kapsamında SDG 4'ün alt hedefleri ile Türkiye'de farklı eğitim kademelerine yönelik uygulamalar arasındaki uyum düzeyi değerlendirilecek; bu çerçevede Türkiye'nin eğitim alanındaki güçlü ve zayıf yönleri ortaya konulacaktır. Ayrıca günümüz işgücü piyasasında mezunlardan beklenen temel beceriler tartışılacak, Türkiye'deki mezunların bu becerileri ne ölçüde karşıladığı ailelerin sosyoekonomik özellikleri ve eğitimin niteliği de göz önüne alınarak analiz edilecektir. Son olarak, bulgular doğrultusunda Türkiye'nin küresel ölçekte rekabet gücünün artırılması ve SDG 4 hedeflerine uyumunun güçlendirilmesi amacıyla politika önerileri sunulacaktır.

**Anahtar Kelimeler:** Aile, eğitim, kalkınma, nitelik, Türkiye.

**Oral Presentation**

# THE QUALITY of EDUCATION in TÜRKİYE: AN EVALUATION within the FRAMEWORK of SDG 4

## ABSTRACT

This study aims to provide a comprehensive evaluation of the quality of education in Türkiye within the framework of the United Nations Sustainable Development Goal (SDG 4) titled “Quality Education”. The quality of education will be examined through indicators such as access to education, education expenditures, employment rates, the number of students per instructor, families’ socioeconomic characteristics, the human capital index, and measures related to lifelong learning. The study will employ document analysis based on national official statistics and international indicator sets. Within the scope of the study, the level of alignment between the sub-targets of SDG 4 and the practices implemented at different levels of education in Türkiye will be assessed, and, in this framework, Türkiye's strengths and weaknesses in education will be identified. In addition, the key skills expected from graduates in today’s labor market will be discussed, and the extent to which graduates in Türkiye meet these skills will be analyzed by taking into account families’ socioeconomic characteristics and the quality of education. Finally, based on the findings, policy recommendations will be proposed to enhance Türkiye’s competitiveness on a global scale and to strengthen its alignment with the targets of SDG 4.

**Keywords:** Family, education, development, quality, Türkiye.

**Sözlü Sunum**

# TÜRKİYE'DE EĞİTİM ALANINDA SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK ÇALIŞMALARI: TEZLERİN EĞİLİM VE ODAK ALANLARI

**Semanur AY[1], Dr. Öğr. Üyesi Nursel BEKTAŞ[2]**

*[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ORCID:0009-0003-2488-7056*
*[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ORCID: 0000-0001-5901-2899*
**Corresponding Author: Semanur AY*

## ÖZET

Sürdürülebilir bir yaşam için tüm öğrencilerin sürdürülebilirlik kapsamında bilgi ve beceri kazanmalarının eğitsel bir hedef olması eğitim alanında sürdürülebilirlik çalışmalarının önemini ortaya koymaktadır. Bu çalışmada, Türkiye'de sürdürülebilirlik konulu eğitim alanında yapılan tezlerin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmada Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi veri tabanında "sürdürülebilirlik" anahtar kelimesi ile tarama yapılmış ve 44 tez kaydına ulaşılmıştır. Ancak öğretmen dışındaki yetişkinlerle yürütülen üç tez ve yurt dışında yürütülen bir tez çalışmaya dahil edilmemiştir. Bu kapsamda 2025 yılına kadar Türkiye'de sürdürülebilirlik konulu eğitim alanında yürütülmüş olan 40 tez çalışması değerlendirilmiştir. Lisansüstü tezlerin yıl, tür, eğitim alanı, araştırma deseni, çalışma grupları ve ele alınan sürdürülebilirlik boyutları incelenmiştir. "Sürdürülebilirlik" konusunda eğitim alanında yayımlanan tezlerin ağırlıklı olarak 2024 ve 2023 yıllarında yapıldığı ve lisansüstü çalışmaların büyük oranda yüksek lisans tezinden oluştuğu sonucu öne çıkan bulgular arasındadır. Tezlerin en çok Okul Öncesi Öğretmenliği (8) ve Fen Bilgisi Öğretmenliği (6) alanlarında yürütüldüğü görülmüştür. Yürütülen tezlerde ağırlıkla çevresel sürdürülebilirlik boyutunda çalışıldığı, sosyokültürel sürdürülebilirlik boyutunda yürütülen tezlerin ise öğretmen görüş, tutum ve yeterlilikleri kapsamında olduğu ancak "aile" öğesi ile ilişkilendirilen hiçbir çalışmanın olmaması öne çıkan bir bulgudur. Yapılan çalışmaların ağırlıkla öğrencilerin farkındalıkları ve becerileri odağında yapıldığı sonucuna ulaşılmıştır.

**Anahtar Kelimeler:** Sürdürülebilirlik, sürdürülebilirliğin boyutları, aile.

**Oral Presentation**

# SUSTAINABILITY STUDIES IN THE FIELD OF EDUCATION IN TURKEY: THESIS TRENDS AND FOCUS AREAS

## ABSTRACT

The fact that gaining knowledge and skills in sustainability is an educational goal for all students for a sustainable life highlights the importance of sustainability efforts in the field of education. This study aims to examine theses on sustainability in the field of education in Turkey. The study searched the Higher Education Council National Thesis Center database using the keyword "sustainability" and found 44 thesis records. However, three theses conducted with adults other than teachers and one thesis conducted abroad were not included in the study. Within this scope, 40 thesis studies conducted in the field of education on sustainability in Turkey until 2025 were evaluated. The year, type, field of education, research design, study groups, and dimensions of sustainability addressed in the postgraduate theses were examined. The findings reveal that theses published in the field of education on "sustainability" were predominantly completed in 2024 and 2023, and that postgraduate studies largely consisted of master's theses. It was observed that the majority of theses were conducted in the fields of Preschool Teaching (8) and Science Teaching (6). The theses were predominantly conducted in the dimension of environmental sustainability, while theses conducted in the dimension of sociocultural sustainability were within the scope of teacher opinions, attitudes, and competencies; however, no studies related to the "family" element were found. The studies conducted have concluded that the focus is primarily on students' awareness and skills.

**Keywords:** Sustainability, dimensions of sustainability, family.

**Sözlü Sunum**

# SÜRDÜRÜLEBİLİR GELECEĞİN ANAHTARI: AİLE VE EĞİTİMİN ROLÜ

**Muhammed Taha ATEŞ**

*Fırat Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü ORCID: 0009-0007-0881-5772*

## ÖZET

Bu çalışma, sürdürülebilir bir geleceğin oluşturulmasında aile ve eğitim kurumlarının üstlendiği kritik rolü ele almaktadır. Sürdürülebilirlik; çevresel, sosyal ve ekonomik boyutlarıyla gelecek nesillere yaşanabilir bir dünya bırakmayı amaçlayan bütüncül bir kavramdır. Bu araştırma, nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde doküman analizi yöntemiyle gerçekleştirilmiştir. Veriler, tematik analiz tekniği kullanılarak çözümlenmiştir. Kodlama sürecinde veriler okunarak ortak anlam örüntüleri belirlenmiş ve bu örüntüler temalara dönüştürülmüştür. Araştırmanın örneklemi, TR Dizin veri tabanında belirlenen anahtar sözcüklerle taranan ve belirlenen ölçütlere uygun bulunan çalışmalar arasından seçilmiştir. Bulgular, ailenin çocuklarda sürdürülebilir yaşam becerilerinin oluşmasında temel bir rol oynadığını; eğitim kurumlarının ise bu becerilerin gelişimini sistematik biçimde desteklediğini ortaya koymaktadır. Sürdürülebilirlik temalı eğitim programlarının aile katılımıyla güçlendirilmesinin çocukların bilinç düzeyini artırdığı görülmüştür. Sonuç olarak, sürdürülebilir bir toplum oluşturmak için hem aile hem de eğitim temelli yaklaşımların bütüncül bir anlayışla geliştirilmesi gerekmektedir.

**Anahtar Kelimeler:** Aile, eğitim, sürdürülebilirlik, tematik analiz, doküman incelemesi.

**Oral Presentation**

# THE KEY TO A SUSTAINABLE FUTURE: THE ROLE OF FAMILY AND EDUCATION

## ABSTRACT

This study examines the critical role of family and educational institutions in building a sustainable future. Sustainability is a holistic concept that encompasses environmental, social, and economic dimensions to ensure a livable world for future generations. As the first social environment where children learn fundamental values, the family plays a key role in shaping sustainable life skills such as environmental awareness, responsible consumption, saving habits, and social sensitivity. Educational institutions reinforce these gains systematically and consistently, helping children internalize sustainability awareness. This research was conducted within the framework of a qualitative research approach using the document analysis method. The data were analyzed through thematic analysis. During the coding process, the data were reviewed to identify common meaning patterns, which were then organized into themes. The sample of the study consists of research articles selected from the TR Index database using relevant keywords and meeting the inclusion criteria. Findings indicate that family–school cooperation is a determining factor in promoting sustainable behaviors. Results also show that sustainability-oriented educational programs enriched with family participation effectively enhance children's awareness levels. Therefore, strengthening both family-based and educational approaches is essential for building a sustainable society.

**Keywords:** Family, education, sustainability, environmental awareness, family–school cooperation.

**Sözlü Sunum**

# OYUN TEMELLİ SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK VE DESTEKLENMESİ

**Arş. Gör. Dr. Merve KARAKAŞ AKSOY**

*Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, ORCID: 0000-0002-0143-2935*

## ÖZET

Erken çocukluk dönemi, çocukların çevre ile ilk etkileşimlerini kurdukları, değer sistemlerini oluşturdukları ve yaşam boyu sürecek tutum ve davranışlarının temellerini attıkları gelişimsel açıdan hassas bir dönemdir. Bu dönemde verilen sürdürülebilirlik eğitimi, çocukların doğa ile bağ kurmalarını, çevresel farkındalık geliştirmelerini ve gelecek nesillerin sorumlu dünya vatandaşları olarak yetişmelerini desteklemektedir (UNESCO, 2017). Oyun, erken çocukluk döneminin doğal bir öğrenme aracı olarak, sürdürülebilirlik kavramlarının somut deneyimler yoluyla anlamlı hale getirilmesinde fırsat sunmaktadır. Bu çalışma, erken çocukluk döneminde oyun temelli sürdürülebilirlik eğitimi üzerine 2015-2024 yılları arasında yayınlanan araştırmaları sistematik olarak incelemeyi amaçlamaktadır. PRISMA (Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses) protokolü kullanılarak, ULAKBİM Sosyal Bilimler Veri Tabanı, Web of Science Core Collection, ERIC (Education Resources Information Center) ve Google Akademik veri tabanlarından tarama yapılmıştır. “Erken çocukluk", "sürdürülebilirlik", "oyun", "çevre eğitimi", "okul öncesi" / "early childhood", "sustainability", "play", "environmental education", "preschool" anahtar kelimeleri ile tarama yapılmıştır. Ulaşılan çalışmalardan 2015-2024 yılları arasında yayınlanmış, hakemli dergilerde yer almış, 0-8 yaş grubuna odaklanan, oyun temelli yaklaşımları inceleyen çalışmalar dahil edilmiş, tam metnine erişilemeyen çalışmalar, kitap incelemeleri, mektuplar ve derlemeler dahil edilmemiştir. Bulgular, Türkiye ve uluslararası bağlamda son on yılda erken çocukluk sürdürülebilirlik eğitimi alanında artan akademik ilgiyi, etkili pedagojik uygulamaları, aile-okul işbirliği modellerini ortaya koymaktadır. Çalışma, okul öncesi eğitimciler, akademisyenler ve aileler için öneriler sunarak, erken çocukluk döneminde sürdürülebilirlik eğitiminin nasıl daha etkili ve kapsayıcı bir şekilde tasarlanabileceğine dair çerçeve oluşturmayı hedeflemektedir.

**Anahtar Kelimeler:** sürdürülebilirlik, erken çocukluk, oyun, oyun temelli öğrenme

**Oral Presentation**

# PLAY BASED SUSTAINABILITY AND ITS SUPPORT

## ABSTRACT

Early childhood is a developmentally sensitive period when children establish their first interactions with the environment, form their value systems, and lay the foundations for lifelong attitudes and behaviors. Sustainability education provided during this period supports children in connecting with nature, developing environmental awareness, and growing up to be responsible global citizens for future generations (UNESCO, 2017). As a natural learning tool in early childhood, play offers opportunities to make sustainability concepts meaningful through concrete experiences. This study aims to systematically review research published between 2015 and 2024 on play-based sustainability education in early childhood. Using the PRISMA (Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses) protocol, searches were conducted in the ULAKBİM Social Sciences Database, Web of Science Core Collection, ERIC (Education Resources Information Center), and Google Scholar databases. The search was conducted using the keywords “early childhood,” “sustainability,” “play,” “environmental education,” and “preschool.” Studies published between 2015 and 2024, featured in peer-reviewed journals, focusing on the 0-8 age group, and examining play-based approaches were included. Studies whose full text was not accessible, book reviews, letters, and compilations were not included. The findings reveal the increasing academic interest in early childhood sustainability education over the past decade in Turkey and internationally, effective pedagogical practices, and family-school collaboration models. The study aims to provide recommendations for preschool educators, academics, and families, creating a framework for how sustainability education in early childhood can be designed more effectively and inclusively.

**Keywords:** Sustainability, early childhood, play, play-based learning,

**Sözlü Sunum**

# AİLE, SÜRDÜREBİLİRLİK VE GIDA İSRAFINDA DİYETİSYENLERİN ROLÜ

**Dyt. Müjdenaz AKYÜZ[1], Dyt. Şaziye Didar GANİ[2] , Dyt. Derya AKMAN[3], Prof. Dr. Yahya ÖZDOĞAN[4]**

*[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beslenme ve Diyetetik Anabilim Dalı, 0009-0006-0874-6298*
*[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beslenme ve Diyetetik Anabilim Dalı, 0009-0000-5479-5820*
*[3]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beslenme ve Diyetetik Anabilim Dalı, 0009-0008-0367-0225*
*[4]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, 0000-0002-4697-8042*
**Corresponding Author Şaziye Didar GANİ*

## ÖZET

Gıda israfı, küresel ölçekte, gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin çevresel ve ekonomik istikrarını tehdit eden önemli bir problemdir. Dünya'da her yıl ortalama 1,3 milyar ton gıda israfı olurken Türkiye'de ise bu oran 26 milyon ton olarak görülmektedir. Özellikle hane içerisinde büyük porsiyonlarla yemek hazırlamak, artan yemekleri tekrardan değerlendirmemek ve ihtiyaçtan fazla miktarda ürün satın almak gıda israfının sebepleri arasında değerlendirilmektedir. Bu çalışmanın amacı, toplumda gıda israfının nedenlerini belirlemek, önlemek ve daha sürdürülebilir bir yaşamı desteklemek için geliştirilebilecek çözüm yollarını ortaya koymaktır. Bu bildiri, "gıda israfı", "gıda ve beslenme okuryazarlığı", "sürdürülebilir beslenme" "food waste", "food and nutrition literacy," "sustainability" ve "sustainable nutrition" gibi anahtar kelimelerle, 2020 yılı ve sonrasında yayımlanmış araştırmalara odaklanmış; PubMed, Web of Science, Science Direct ve Scopus gibi elektronik bilimsel veri tabanları, basılı yayınlar ile benzer konuda yapılmış birincil araştırmalardan elde edilen ikincil veriler kullanılarak hazırlanmıştır. Bu inceleme sonucunda, gıda israfının nedenleri ve çevresel etkileri, diyetetik müdahaleler ve olası çözüm önerileri başlıkları altında bulgular değerlendirilmiştir. Sürdürülebilir bir gelecek için toplumda farkındalık yaratmanın yanında gıda atıklarının değerlendirilmesi ya da geri dönüştürülmesi için stratejiler geliştirilmelidir. Bu stratejileri oluşturmakta kritik bir rol oynaması gereken diyetisyenler, topluma sürdürülebilir beslenme, gıda israfı hakkında gıda ve beslenme okuryazarlığı farkındalığı kazandırmaları gerekmektedir. Besinlerin nasıl hazırlandığı, pişirildiği ve saklandığı konusunda bilinçlendirilmesi, mevsimine ve gerektiği miktarda uygun alışveriş listesi hazırlanması, bireylerin ev yapımı gıdaya yönlendirilmesi ve aile bireyleriyle birlikte tüketilen öğünlerin toplumsal ve beslenme açısından taşıdığı önemin vurgulanması gerekmektedir. Diyetisyenlerin, sağlıklı ve sürdürülebilir gıda sistemlerinin işleyişi ile bu sistemlerin geliştirilmesine yönelik beslenme politikalarının belirleyici rolünün bilincinde olmaları; yerel ve ulusal düzeyde eğitim, fiyatlandırma ve gıdaya erişim konularında donanımlı, sürdürülebilir beslenmeyi savunan uzmanlar olarak yetiştirilmeleri önem arz etmektedir. Gıda israfını önlemek için toplumun bilinç seviyesi artırılmalı ve diyetisyenler de bu doğrultuda beslenme müdahalelerini artırmalıdır.

**Anahtar Kelimeler:** Gıda israfı, Sürdürülebilirlik, Sürdürülebilir beslenme, Gıda ve beslenme okuryazarlığı.

**Oral Presentation**

# FAMILY, SUSTAINABILITY, AND THE ROLE OF DIETITIANS IN FOOD WASTE

## ABSTRACT

Food waste is a major global issue that threatens the environmental and economic stability of both developed and developing countries. While an average of 1.3 billion tons of food is wasted annually worldwide, this figure is approximately 26 million tons in Türkiye. Preparing meals in large portions at home, failing to reuse leftovers, and purchasing more products than needed are considered among the main causes of food waste. The aim of this study is to identify the reasons for food waste within society, propose preventive measures, and suggest solutions that support a more sustainable lifestyle.This paper focuses on research published in 2020 and later, using keywords such as “gıda israfı,” “gıda ve beslenme okuryazarlığı,” “sürdürülebilir beslenme,” “food waste,” “food and nutrition literacy,” “sustainability,” and “sustainable nutrition.” It was prepared using secondary data obtained from primary studies on similar topics, printed publications, and electronic scientific databases such as PubMed, Web of Science, Science Direct, and Scopus. Based on this review, findings were evaluated under the headings of causes and environmental impacts of food waste, dietetic interventions, and potential solution proposals.In addition to raising public awareness, strategies must be developed for the utilization or recycling of food waste to ensure a sustainable future. Dietitians, who should play a critical role in forming these strategies, must promote food and nutrition literacy regarding sustainable nutrition and food waste. Individuals should be educated on how foods are prepared, cooked, and stored; encouraged to create appropriate shopping lists based on seasonality and actual needs; directed toward consuming homemade foods; and informed about the social and nutritional importance of shared family meals.It is essential for dietitians to recognize their influential role in shaping nutrition policies aimed at promoting the functioning and improvement of healthy and sustainable food systems, and to be trained as well-equipped experts who advocate for sustainable nutrition in areas such as education, pricing, and food accessibility at both local and national levels. To prevent food waste, public awareness must be increased, and dietitians should expand their nutritional interventions accordingly.

**Keywords:** Food waste, Sustainability, Sustainable nutrition, Food and nutrition literacy.

**Oral Presentation**

# INVESTIGATING HOW THE INTERNATIONAL PYP CURRICULUM SUPPORTS SUSTAINABLE HOME AND FAMILY PRACTICES

**Doç. Dr. H. Merve İMİR**

*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi*
*ORCID: 0000-0001-6230-3195*

## ABSTRACT

This study examines how the Primary Years Programme (PYP), an inquiry-based international curriculum framework designed for children aged 3–12, contributes to sustainable parenting within home environments. Given the limited research on the PYP's influence on sustainability at home, the study aims to show how early childhood curricula can strengthen sustainability-oriented practices in families globally. Using a thematic review, key PYP documents and existing literature on PYP and sustainability are analyzed to identify program elements that may support sustainable family practices. The analysis is document-based and does not include classroom observations. Sustainable parenting in the PYP context is discussed as parent–child co-learning, the adoption of environmentally responsible habits, and small-scale sustainable actions in daily life. Findings highlight how components of the PYP—such as the Learner Profile, transdisciplinary themes, the action cycle, and expectations for family engagement—may encourage sustainability-related behaviors that extend beyond the classroom.

**Keywords:** Primary Years Programme (PYP), sustainability at home, sustainability through parent-school colloboration

**Oral Presentation**

# THE ROLE OF THE FAMILY IN SUSTAINABLE NUTRITION FOR THE PREVENTION OF CHILDHOOD OBESITY

**Dyt. Leen DAMA[1], Dyt. Zeynep Berfin KARACA[2], Dyt. Aysima ERGÜVEN[3], Prof. Dr. Yahya ÖZDOĞAN[4]**

*[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beslenme ve Diyetetik Anabilim Dalı, 0009-0009-8505-318X*

*[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beslenme ve Diyetetik Anabilim Dalı, 0009-0001-4835-5826*

*[3]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beslenme ve Diyetetik Anabilim Dalı, 0009-0006-5942-8898*

*[4]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, 0000-0002-4697-8042*

**Corresponding Author: Dyt. Leen DAMA*

## ABSTRACT

Childhood obesity is a global public health issue and an early indicator of serious health risks such as type 2 diabetes and cardiovascular diseases. At the root of this increase lie family dietary habits, lifestyle factors, and the influence of parents as role models. The aim of this study is to examine the impact of families—considered a critical tool in combating obesity—adopting sustainable nutrition principles on children's eating behaviors and body weight. Sustainable nutrition refers to a dietary pattern that protects both individual health and the planet's environmental resources, while remaining fair and accessible. In this paper, secondary data obtained from primary research conducted through electronic scientific databases such as PubMed, Google Scholar Academic, and reports from international organizations were evaluated using key terms such as sustainable nutrition, family role, childhood obesity. The literature review aimed to synthesize existing evidence on the role of genetic and environmental factors in the etiology of obesity, particularly examining the relationship between parental anthropometric measurements and children's obesity risk. The studies reviewed demonstrate that obesity in parents, especially mothers, significantly increases the child's likelihood of becoming obese. Mothers serve as the primary role model in children's energy balance–related behaviors, such as food preferences, sleep patterns, and screen time. Children of parents who maintain healthy lifestyle habits and a normal body weight have a lower probability of obesity. These findings highlight that, rather than focusing solely on calorie restriction, the adoption of sustainable nutrition practices within the family—such as protecting the ecosystem, reducing food waste, and choosing local and seasonal foods—is critical for establishing long-term and lasting healthy eating behaviors. Preventing and treating childhood obesity require family-based, holistic, and sustainable strategies. Enhancing parental nutrition literacy and implementing family-centered education programs are essential for fostering healthy and sustainable dietary habits in both children and the family as a whole. The family is not only an intervention tool in combating obesity but also a key institution that lays the foundation for a healthy and sustainable future.

**Keywords:** Sustainable nutrition, childhood obesity, family role

**Oral Presentation**

# FOOD WASTE IN THE CONTEXT OF SUSTAINABLE NUTRITION: IMPACTS, CAUSES, AND PREVENTION POLICIES

**Dr. Öğr. Üyesi Zehra Nur BEŞLER**[1]

[1]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi ORCID: 0000-0001-5289-696X*

## ABSTRACT

Food choices made by consumers based on health considerations, environmental awareness, personal preferences, and economic means play a decisive role in the sustainability of the food system by affecting critical environmental processes such as greenhouse gas emissions, land use, water, and energy consumption. These choices not only shape individual dietary habits but also serve as important behavioral indicators with the potential to optimize resource use in the production and supply chain and to prevent unnecessary consumption. In this context, sustainable nutrition is a holistic approach aimed at reducing environmental harm, promoting efficient use of natural resources, maintaining economic accessibility, and strengthening social equity, thereby ensuring the food security and nutritional needs of both current and future populations. Sustainable nutrition is also crucial for encouraging conscious consumption habits in society, raising awareness of the environmental impacts of food production and consumption, and promoting responsible consumption at the societal level. Consumers can make significant contributions to reducing the environmental burden of the food system by aligning their choices with the principles of sustainable nutrition, selecting environmentally friendly and sustainable products, adopting conscious purchasing behaviors, and implementing practices to minimize food waste in their daily lives. Within this framework, food waste is considered one of the major obstacles to a sustainable food system, as it leads to unnecessary resource use across the production–consumption chain and causes serious environmental, economic, and social consequences. This study aims to examine the causes of food waste, its impacts on ecosystems, the economy, and society, and to evaluate existing policies, strategies, and interventions for reducing food waste within the context of sustainable nutrition.

**Keywords:** Sustainable nutrition, food waste, food system, environmental impact, consumer behavior.

**Oral Presentation**

# THE ROLE OF FAMILY DYNAMICS IN EATING DISORDERS

**Dr. Öğr. Üyesi Öykü Peren TÜRK**

*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi ORCID: 0000-0003-1215-2581*

## ABSTRACT

Eating disorders are complex psychiatric conditions characterized by serious medical consequences and high mortality rates. This review summarizes current evidence on the relationship between family dynamics and the development, course, and treatment of eating disorders. Research in the literature demonstrates that family processes are important risk factors in eating disorders. Dysfunctional communication, limited problem-solving skills, parental expectations, family conflict, and certain feeding practices emerge as factors associated with eating disorders, particularly anorexia nervosa. Studies on parental feeding attitudes show that restrictive and pressuring feeding approaches, as well as maternal eating-disorder symptoms, are linked to disordered eating behaviors observed in early childhood. Poor communication and inadequate problem-solving skills are also identified as key mechanisms explaining the relationship between family functioning and symptom severity. Low parental care, insecure attachment, and limited emotional expression within the family are associated with psychopathologies in eating disorders, particularly binge-eating behavior. Parental discord and family conflict have been reported to be associated with the maintenance of binge-eating behavior and with lower body mass index (BMI) in anorexia nervosa, indicating that families play a significant role in the course of the illness. Qualitative research shows that food may symbolize parental presence, boundaries, and intergenerational relational patterns. Intergenerational transmission is shaped through behavioral modeling, attachment patterns, and family-based messages related to body weight and eating. Dietetic approaches emphasize structured eating routines and caregiver education as core components of family-centered interventions. Within the multidisciplinary treatment team, dietitians play a critical role in guiding nutritional rehabilitation, structuring meals, and supporting caregivers. In conclusion, current research demonstrates the relationship between family dynamics and eating behaviors and eating disorders, highlighting the need for cross-cultural and mechanism-focused studies to develop effective prevention and intervention strategies.

**Keywords:** Eating disorders, anorexia, binge eating, family, disordered eating

**Oral Presentation**

# MEASURING GREEN PARENTING: A REVIEW OF EXISTING SCALES

**Doç. Dr. Keziban Büşra KAYNAK EKİCİ[1] Doç. Dr. H. Merve İMİR[2]**

*[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, ORCID: 0000-0002-2897-2018*
*[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi ORCID: 0000-0001-6230-3195*
**Corresponding Author: Doç. Dr. K. Büşra KAYNAK EKİCİ*

## ABSTRACT

In recent years, there has been a growing interest in concepts such as sustainability, environmental sensitivity, and ecological awareness. Parallel to this increase in interest, parenting behaviors have also begun to be associated with these concepts. One of the concepts that has emerged from this association is "green parenting." In its simplest form, green parenting is defined as the adoption of environmentally friendly attitudes, values, and behaviors by parents in the child-rearing process and the transmission of these approaches to their children. With the emergence of the green parenting concept, measurement tools aimed at assessing this construct have also begun to be developed. The present study aims to examine the existing instruments used in the field of green parenting. To this end, the psychometric properties and areas of use of tools designed to measure green parenting have been comparatively evaluated. The review revealed that the available scales are relatively new and that most of them measure environmental behaviors or environmental orientation rather than the green parenting construct itself. This indicates that there is a limited number of instruments that directly assess green parenting. The current state of the field highlights the need for new measurement tools that consider cultural context and more closely integrate parenting processes with environmental practices. In this regard, the present study provides a current and critical framework for measurement instruments that can be used in green parenting research, offering an important contribution to the literature.

**Keywords:** Parenting, sustainability, green parenting.

**Oral Presentation**

# REMIXING LEARNING AT HOME: A UDL-INSPIRED JOURNEY TOWARD AUTONOMY & SUSTAINABLE FAMILY LEARNING

**Dr. Hatice KARAASLAN**

*Ankara Yıldırım Beyazıt University, Learning & Teaching Center, ORCID: 0000-0001-7632-3795*

## ABSTRACT

This presentation introduces a home-based learning practice that positions the family as a central agent of sustainable learning. Developed by a university English instructor and her seven-year-old daughter, the project focuses on revisiting school-learned English materials through play, creativity, and co-creation during a one-week summer period. The mother-child pair recycled thirty items from the child's year-long schoolwork, cutting, reshaping, redrawing, rewriting, and combining them into new stories and tasks, transforming learning at home into a sustainable, flexible, and relational experience. Grounded in the principles of Universal Design for Learning (UDL), flexibility, multiple means of expression, offering choices, and shared reflection, the process strengthened social-emotional connection within the family, maintained learning motivation, and supported the child's autonomy. The project demonstrates that education is not confined to the school setting; families can repurpose existing materials to create sustainable home learning ecosystems. This work offers an innovative example of how family learning cultures can be strengthened, how social sustainability can be fostered through family interaction, and how children can be supported as active participants in their own learning processes.

**Keywords:** Sustainable learning, remixing, recycling, repurposing, family learning, learner autonomy, Universal Design for Learning (UDL).

**Sözlü Sunum**

# SOSYAL ÖĞRENME KURAMI PERSPEKTİFİNDE ERKEN ÇOCUKLUKTAN İTİBAREN SÜRDÜRÜLEBİLİR YAŞAM BECERİLERİNİN KAZANDIRILMASINDA EĞİTİM VE AİLENİN ROLÜ

**Maşide KARACA**

*İnönü Üniversitesi, İletişim Fakültesi, ORCID: 0000-0001-9776-3984*

## ÖZET

Modern dünyada sürdürülebilirlik anlayışı çevresel bir mesele olarak görülmemekte, aynı zamanda aile, ekonomik, medya, tüketim ve eğitim gibi farklı alanlarla da iç içe geçmektedir. Sürdürülebilir bir yaşam alışkanlıklarının edinilmesinde aktif rol oynayan aile; ev içi karar vermede, tüketimde ve çocukların eğitim süreçlerinin belirleyiciliğinde merkezi durumda olmaktadır. Ailenin yanı sıra eğitim de, toplumdaki bireylerin özellikle çocukların sürdürülebilir çevre bilinci oluşmasında aktif rol oynamaktadır. Dolayısıyla aileler ve eğitim birimleri, çocukların sadece bakımını ve eğitimini üstlenmemekte olup, çevresel sorumluluk bilincinin ilk öğreticileri, uygulama alanları ve rol modelleri olarak görülmektedir. Çevreye duyarlı yaşam biçimlerinin oluşmasından topluma karşı algıladıkları değerlere kadar çoğu etken çocukların içinde bulundukları ailenin ve eğitimin izlerini taşımaktadır. Bu çalışmanın temel amacı, eğitim birimlerinin ve ailenin sürdürülebilirlik ve sosyal sorumluluk algısının, erken çocukluktan itibaren çocuklarda çevre duyarlılığı davranışlarını nasıl etkilediğini sosyal öğrenme kuramı bağlamında açıklamaktır. Sosyal öğrenme kuramı, bireylerin özellikle de çocukların, sosyal davranışlarını başkalarının davranışları aracılığıyla (aile ve eğitim ortamları gibi) taklit ederek, gözlem yoluyla ve deneyimleyerek öğrendiğini vurgulayan bir teori olarak ifade edilmektedir. Bu bağlamda çalışmada, aile ve okul iş birliğinin çocuklarda sürdürülebilir davranışların oluşturulmasında ve pekiştirilmesinde önemli rol oynadığı vurgulanmakta ve çocukların çevresel farkındalık algılarının nasıl şekillendiği ve güçlendiği sosyal öğrenme kuramı açısından tartışılacaktır. Dolayısıyla erken çocukluk döneminden itibaren kazandırılmış olan çevresel duyarlılık ve sürdürülebilir yaşam becerileri çocukların yalnızca bireysel gelişimine değil, bununla birlikte bir toplumun sürdürülebilir kalkınma hedefine ulaşmasına da yardımcı olduğu söylenebilir. Çalışmanın sonuçlarının gerek sürdürülebilirlik gerek erken çocukluk gerek aile ve eğitim politikaları bakımından literatüre katkı sunması beklenmektedir.

**Anahtar Kelimeler:** Aile, eğitim, sürdürülebilirlik, sosyal öğrenme kuramı.

**Oral Presentation**

# THE ROLE OF EDUCATION AND FAMILY IN ACQUIRING SUSTAINABLE LIFE SKILLS FROM EARLY CHILDHOOD IN THE PERSPECTIVE OF SOCIAL LEARNING THEORY

## ABSTRACT

In the modern world, sustainability is not only seen as an environmental issue but also intertwines with diverse areas such as family, economics, media, consumption, and education. The family plays an active role in fostering sustainable lifestyle habits and is central to household decision-making, consumption, and children's education. Along with the family, education also plays an active role in fostering sustainable environmental awareness among individuals, especially children. Therefore, families and educational institutions are not only responsible for the care and education of children; they are also seen as the first educators, practitioners, and role models of environmental responsibility. Many factors, from the formation of environmentally sensitive lifestyles to the values children perceive toward society, bear the traces of the families and education they are in. The primary purpose of this study is to explain, within the context of social learning theory, how educational institutions and families' perceptions of sustainability and social responsibility influence children's environmentally sensitive behaviors from early childhood onward. Social learning theory is defined as a theory that emphasizes that individuals, especially children, learn social behavior through imitation, observation, and experience of others' behaviors (such as family and educational environments). In this context, the study emphasizes the crucial role that family-school collaboration plays in establishing and reinforcing sustainable behaviors in children, and will be discussed how children's perceptions of environmental awareness are shaped and strengthened from the perspective of social learning theory. Therefore, it can be argued that environmental awareness and sustainable living skills acquired from early childhood not only contribute to children's individual development but also to a society's achievement of sustainable development goals. The results of this study are expected to contribute to the literature on sustainability, early childhood, family, and education policies.

**Keywords:** Family, education, sustainability, social learning theory.

**Sözlü Sunum**

# KARİYER VE EBEVEYNLİK ARASINDAKİ DENGE: ÇALIŞAN EVLİ KADINLARIN KARİYER ADANMIŞLIĞI İLE ÇOCUK SAHİBİ OLMA EĞİLİMLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

**Betül ERGÜL[1], Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Selim ALTINIŞIK[2]**

*[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Evlilik ve Aile Danışmanlığı Anabilim Dalı, ORCID: 0009-0008-9227-5066*
*[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Anabilim Dalı, ORCID: 0000-0003-1958-3421*
**Corresponding Author: Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Selim ALTINIŞIK*

## ÖZET

Günümüzde kadınların sosyal hayatın içerisinde daha fazla yer alması iş gücüne katılımlarını da daha önce görülmemiş bir hızda yükseltmiştir. Hatta kadınların iş gücüne katılımının, son yüzyılda toplumsal yapıyı da en fazla dönüştüren olgulardan biri olduğu ifade edilmektedir. Bu dönüşümün en belirgin hissedildiği alan şüphesiz aile kurumudur. Bunun yanında çalışan kadınların hem kariyere ilişkin gereksinimleri hem de aile yaşantısına ilişkin beklentileri onların yaşamlarında farklı dinamik ve ikilemlerin ortaya çıkmasına yol açabilmektedir. Şüphesiz bu düşüncelerden bir tanesi de kariyer mi çocuk mu ikilemidir. Bu bağlamda bu çalışma, çalışan evli kadınların kariyer adanmışlığı ile çocuk sahibi olma eğilimleri arasındaki ilişkiyi inceleyen ilişkisel tarama modeline dayalı nicel bir araştırmadır. Araştırmanın çalışma grubunu yaşları 20 ile 59 arasında değişen 163 kadın katılımcı oluşturmaktadır. Araştırmada kullanılan veri toplama araçları ise; Sosyodemografik bilgi formu, Kariyer Adanmışlığı Ölçeği (KAÖ) ve Çocuk Sahibi Olma İsteği Ölçeği (ÇSOİÖ)'dir. Çalışmanın veri toplama süreci çevrimiçi ve birebir görüşmeler vasıtasıyla gerçekleştirilmiş olup, veri toplama işlemi başlamadan önce Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Etik Kurulundan araştırma izni alınmıştır (Karar No: 2025-391). Araştırmada verilerin analizi gerçekleştirilmeden önce veri setinde bulunan kayıp değerler, tekli ve çoklu uç değerler ele alınmıştır. Tüm ölçeklerden elde edilen verilerdeki z-skorlar incelenmiş ve herhangi bir uç değere rastlanmamıştır. Bu doğrultuda katılımcılardan elde edilen verilerin analiz basamağında kullanılabilir bir boyutta olduğu görülmektedir. Analiz basamağındaki işlemler SPSS istatistik paket programı aracılığı ile gerçekleştirilmiştir. Analiz sonuçları çalışan evli kadınların kariyer adanmışlık düzeyleri ile çocuk yapma eğilimleri arasında negatif yönlü anlamlı bir ilişki olduğunu ortaya koymuştur. Dolayısıyla çalışan evli kadınlarda kariyer adanmışlığındaki artış çocuk sahibi olma eğilimini düşürmüştür. Buna karşın; yaş, eğitim düzeyi, gelir düzeyi ve çalışma yılına göre çocuk sahibi olma eğilimlerinin anlamlı bir farklılık oluşturmadığı görülmüştür. Bu sonuçlar doğrultusunda kurumların çalışan kadınların kariyer gelişimini desteklerken aile planlamalarını da göz önüne almaya yönelik politikalar geliştirmeye önem göstermesini gerekli kılmaktadır. Ayrıca gelecekte yapılacak araştırmaların kariyer adanmışlığı ve çocuk sahibi olma niyeti arasındaki ilişkiyi farklı sektörlerde ve daha geniş örneklemler üzerinde incelemesi alana katkı sağlayacaktır.

**Anahtar Kelimeler:** Evli kadınlar, çalışan kadınlar, kariyer adanmışlığı, çocuk sahibi olma eğilimi

**Oral Presentation**

# BALANCING CAREER AND PARENTHOOD: THE RELATIONSHIP BETWEEN WORKING MARRIED WOMEN'S CAREER COMMITMENT AND THEIR TENDENCY TO HAVE CHILDREN

## ABSTRACT

In today's world, women's increased participation in social life has led to an unprecedented rise in their involvement in the workforce. It is even stated that women's labor-force participation has been one of the most transformative social changes of the last century. The most evident impact of this transformation is observed within the family institution. At the same time, working women's career-related needs and their expectations regarding family life may lead to various dynamics and dilemmas throughout their lives. Undoubtedly, one of these dilemmas is the question of "career or children." In this context, the present study is a quantitative research based on a correlational survey model, examining the relationship between career commitment and the tendency to have children among married working women. The study group consisted of 163 female participants aged between 20 and 59. The data collection tools used in the research were the Sociodemographic Information Form, the Career Commitment Scale (CCS), and the Desire to Have Children Scale (DHCS). The data collection process was carried out through online administration and face-to-face interviews, and ethical approval was obtained from the Social and Human Sciences Ethics Committee of Ondokuz Mayıs University prior to data collection (Decision No: 2025-391). Before conducting the analyses, missing values as well as univariate and multivariate outliers in the dataset were examined. No outliers were detected based on z-scores obtained from all scales, indicating that the dataset was suitable for analysis. All analyses were performed using the SPSS statistical package.The results revealed a significant negative relationship between married working women's career commitment levels and their tendency to have children. Accordingly, higher levels of career commitment were associated with lower intentions to have children. Conversely, childbearing tendencies did not differ significantly based on age, education level, income level, or years of employment. In light of these findings, it is essential for institutions to develop policies that support women's career development while also considering their family planning needs. Furthermore, future research would benefit from examining the relationship between career commitment and childbearing intentions across different sectors and with larger sample groups.

**Keywords:** Married women, working women, career commitment, childbearing intention

**Sözlü Sunum**

# 24-36 AYLIK ÇOCUĞA SAHİP ANNELERİN EBEVEYNLİK BECERİLERİ İLE EBEVEYNLİK GÖREVLERİNDEKİ ÖZ YETERLİKLERİNİN İNCELENMESİ

**Başöğretmen Neslihan ŞEHİRLİ[1], Dr. Öğr. Üyesi H. Kübra ÖZKAN KUNDURACI[2]**

*[1]Kastamonu 10 Aralık Kız Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi, ORCID:* 0009-0004-7405-1510
*[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, ORCID: 0000-0002-1682-8908*
**Corresponding Author: Neslihan ŞEHİRLİ*

## ÖZET

Doğumdan sonra büyümenin ve gelişmenin en hızlı olduğu dönem 0-3 yaş bebeklik ya da yeni yürüyen çocuk dönemidir. Bu dönemde bebekle doğrudan etkileşimde bulunan ebeveynlerin özellikle annelerin çocuk gelişimi ve eğitimine ilişkin gözlenebilir bilgi ve becerileri ile kendi bilgi ve becerilerine olan içsel inançları bebeklerine yaklaşımlarını etkilemektedir. Literatürde ebeveyn becerileri ve ebeveyn öz yeterliğinin bebeklerin gelişimi üzerinde önemli bir rol oynadığına dikkat çekilmektedir. Bu çalışma, ebeveyn becerileri ve ebeveyn öz yeterliği arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla tasarlanmıştır. Bu temel amaç doğrultusunda annelerin ebeveynlik görevlerindeki öz yeterlik düzeyleri ve ebeveynlik becerileri çocuklarının cinsiyetine, sayısına ve kendilerinin yaşına, eğitim durumuna, çalışma durumuna, sosyal medyada geçirdiği süreye ve kitap okuma alışkanlıklarına göre karşılaştırılmıştır. Nicel araştırma yöntemlerinden tarama modelinin kullanıldığı bu araştırmada, kartopu veri örnekleme yöntemi ile Google form üzerinden ulaşılan 24-36 ay arasında çocuğu bulunan 237 anne çalışma grubunu oluşturmuştur. Veriler, Kişisel Bilgi Formu, Ebeveynlik Görevlerinde Öz Yeterlik Ölçeği' nin Kısa Formu ve Ebeveyn Beceri Değerlendirme Ölçeği (1-3 Yaş) ile elde edilmiştir. Normal dağılım gösteren verilerin analizinde, bağımsız gruplar t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA), Pearson momentler çarpımı korelasyon analizi ve gruplar arasındaki anlamlı farkın hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek amacıyla Tukey post-hoc testi kullanılmıştır. Araştırmanın sonucunda, ebeveyn öz yeterliğinin ve ebeveyn becerilerinin çocuk sayısına, annenin eğitim durumuna, sosyal medyada geçirdiği süreye ve kitap okuma durumuna göre bazı ölçek alt boyutlarında değiştiği çocuğun cinsiyetine, annenin yaşına ve çalışma durumuna göre değişmediği görülmüştür. Ebeveyn becerileri ile ebeveyn öz yeterliğinin ilgi ve bakım, oyun ve rutin alt boyutları arasında pozitif yönde anlamlı ilişkiler, disiplin alt boyutu ile de negatif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur.

**Anahtar Kelimeler:** Bebeklik, yürüme dönemi, anne, ebeveyn öz yeterliği, ebeveyn becerileri.

**Oral Presentation**

# EXAMINING THE PARENTING SKILLS AND THEIR SELF-EFFICACY IN PARENTING TASKS OF MOTHERS WITH CHILDREN AGED 24-36 MONTHS

## ABSTRACT

The most rapid growth and development after birth occur during the 0–3 year period of infancy and toddlerhood. During this period, parents, especially mothers, who interact directly with their babies, are influenced by their observable knowledge and skills regarding child development and education, as well as their inherent beliefs in their own knowledge and skills. The literature highlights the significant role that parenting skills and parental self-efficacy play in infant development.This study was designed to examine the relationship between parenting skills and parental self-efficacy. In line with this aim, mothers' self-efficacy levels in parenting tasks and their parenting skills were examined according to the child's gender, the number of children, and the mothers' age, educational level, employment status, time spent on social media, and reading habits. This study employed the screening model, one of the quantitative research methods, and the participants consisted of 237 mothers of children aged 24–36 months who were reached through a Google Form using the snowball sampling method. Data were obtained through the Personal Information Form, the Short Form of the Parental Self-Efficacy Scale for Parenting Tasks, and the Parenting Skills Assessment Scale (1–3 Years). For normally distributed data, independent samples t-tests, one-way ANOVA, Pearson correlation analysis, and Tukey post-hoc tests were conducted. The findings indicated that parental self-efficacy and parenting skills differed across certain sub-dimensions depending on the number of children, mothers' educational level, time spent on social media, and reading habits, while no differences were found based on the child's gender or the mother's age or employment status. Parenting skills showed significant positive correlations with the interest and care, play, and routine sub-dimensions of self-efficacy, and a significant negative correlation with the discipline sub-dimension.

**Keywords:** Infancy, toddlerhood, mother, parental self-efficacy, parenting skills.

**Sözlü Sunum**

# EBEVEYNLERİN SÜRDÜRÜLEBİLİR TÜKETİM DAVRANIŞLARININ ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

**Arş. Gör. Şerife ÇAMURCU[1], Arş. Gör. Rüveyda KURNAZ KOÇLAR[2],**

*[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi ORCID:0000-0002-7307-1235*
*[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, ORCID:0000-0002-1310-455X*
**Corresponding Author: Arş. Gör. Şerife ÇAMURCU*

## ÖZET

Küresel ölçekte artan tüketim, doğal kaynakların yenilenme kapasitesini aşarak bu kaynakların hızla tükenmesine yol açmakta ve gelecek nesillerin temel ihtiyaçlarını karşılama olasılığını riske sokmaktadır. Doğal kaynakların aşırı tüketimini önlemeye hedefleyen sürdürülebilir tüketim davranışları ise doğal kaynakların israf edilmeden kullanılmasını sağlayarak gelecek nesillerin refahını güvence altına almaktadır. Sürdürülebilir tüketimin kuşaklar arası aktarım gerektiren bir davranış alanı olması, ebeveynlerin bu konudaki tutum ve davranışlarının çocukların gelecekte geliştirecekleri tüketim alışkanlıklarını şekillendirme potansiyeline işaret etmektedir. Sosyal öğrenmenin belirgin biçimde hızlandığı ve çocukların yetişkin davranışlarını model alarak alışkanlık geliştirdiği 6–12 yaş döneminde ebeveynlerin sürdürülebilir tüketim davranışlarının incelenmesi ve bu davranışların çocuklara yansıma potansiyellerinin anlaşılması önem arz etmektedir. Bu doğrultuda gerçekleştirilen araştırmada ebeveynlerin sürdürülebilir tüketim davranışlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır. İlişkisel tarama deseninde gerçekleştirilen araştırmada uygun örnekleme yönteminin kullanılarak çalışma grubuna 6-12 yaş aralığında olan 206 ebeveyn dahil edilmiştir. Araştırmanın verileri "Sürdürülebilir Tüketim Davranışı Ölçeği" ile araştırmacılar tarafından oluşturulmuş olan "Demografik Bilgi Formu" kullanılarak toplanmıştır. SPSS 25 programı kullanılarak analiz edilen verilerde değişkenler arasındaki farklılığın belirlenmesi adına t testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Analizler sonucunda 6-12 yaş aralığında çocuğu olan ebeveynlerin Sürdürülebilir Tüketim Davranışı Ölçeği ihtiyaç alt boyutundan aldıkları puanların gelir düzeylerine ve yaşadıkları yere göre anlamlı farklılık gösterdiği bulunmuştur. Bununla birlikte ebeveynlerin Sürdürülebilir Tüketim Davranışı Ölçeği tasarruf alt boyutundan ve ölçek toplamından aldıkları puanların eğitim düzeylerine göre anlamlı farklılık gösterdiği saptanmıştır. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda sürdürülebilir tüketim davranışlarının sosyo-ekonomik ve demografik özelliklere göre farklılaştığı tespit edilmiştir. Bu bulgulardan hareketle tüm ebeveynlerin eğitim ve gelir düzeyleri dikkate alınarak hazırlanan -içerikleri ve yöntemleri farklılaştırılmış- sürdürülebilir tüketim eğitimleri düzenlenmesi önerilmektedir. 6-12 yaş grubunun yetişkin davranışlarını model alma eğilimi göz önünde bulundurularak, ebeveynlerin sürdürülebilir davranışları çocuklarına aktarma süreçlerini desteklenmesi adına yerel yönetimler ve sivil toplum kuruluşları tarafından sürdürülebilirlik projeleri tasarlanarak bu konuda farkındalık çalışmalarının arttırılması gerekmektedir.

**Anahtar Kelimeler:** Çocukluk dönemi, ebeveyn, sürdürülebilir tüketim davranışları, sürdürülebilirlik, tüketim davranışları.

**Oral Presentation**

# AN ANALYSIS OF PARENTS' SUSTAINABLE CONSUMPTION BEHAVIOR IN TERMS OF VARIOUS VARIABLES

## ABSTRACT

Increasing consumption on a global scale is exceeding the renewal capacity of natural resources, leading to their rapid depletion and jeopardizing the ability of future generations to meet their basic needs. Sustainable consumption behaviors, which aim to prevent the excessive consumption of natural resources, ensure the well-being of future generations by enabling the use of natural resources without waste. The fact that sustainable consumption is a behavioral area that requires intergenerational transfer indicates the potential for parents' attitudes and behaviors in this regard to shape the consumption habits that children will develop in the future. In this regard, it is important to examine parents' sustainable consumption behaviors during the 6-12 age period, when social learning accelerates significantly and children develop habits by modeling adult behaviors, and to understand the potential for these behaviors to be reflected in children. The research conducted in this direction aimed to examine parents' sustainable consumption behaviors in terms of various variables. In the correlational survey design study, 206 parents aged 6-12 were included in the study group using an appropriate sampling method. The data for the study were collected using the "Sustainable Consumption Behavior Scale" and the "Demographic Information Form" created by the researchers. The data were analyzed using the SPSS 25 program, and t-tests and one-way analysis of variance (ANOVA) were used to determine the differences between variables. The analyses revealed that the scores obtained by parents with children aged 6-12 on the need subscale of the Sustainable Consumption Behavior Scale showed significant differences according to their income level and place of residence. Furthermore, it was determined that the scores obtained by parents on the savings subscale and the total scale of the Sustainable Consumption Behavior Scale showed significant differences according to their education levels. Based on the results obtained, it was determined that sustainable consumption behaviors differ according to socio-economic and demographic characteristics. Based on these findings, it is recommended that sustainable consumption training programs be organized, with differentiated content and methods, taking into account the education and income levels of all parents. Considering the tendency of the 6-12 age group to model adult behaviors, local governments and civil society organizations should design sustainability projects and increase awareness efforts in this area to support parents in transferring sustainable behaviors to their children.

**Keywords:** Childhood, parent, sustainable consumption behaviors, sustainability, consumption behaviors.

**Sözlü Sunum**

# GELECEĞİN SOFRALARI: AİLE BESLENMESİNDE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK

**Dyt. Damla AYDIN[1], Dyt. Sümeyra KAYA[2], Dyt. Beyza TOPAL[3] , Prof. Dr. Yahya ÖZDOĞAN[4]**

*[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ORCID: 0009-0007-6725-5234*
*[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ORCID: 0009-0006-9838-914X*
*[3]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ORCID: 0009-0007-6971-1520*
*[4]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ORCID: 0000-0002-4697-8042*
**Corresponding Author: Dyt. Damla Aydın*

## ÖZET

Sürdürülebilir beslenme, bireysel sağlık ve çevresel etkileri birleştiren bütüncül bir yaklaşımdır. Küresel ısınma, doğal kaynakların tükenmesi ve gıda israfı gibi çağımızın zorlukları göz önüne alındığında, beslenme alışkanlıklarının dönüştürülmesi kaçınılmazdır. Bu dönüşümün başlangıç noktası ise ailedir. Aile, beslenme davranışlarının öğrenildiği, gıda seçimlerinin yapıldığı ve tüketim kalıplarının belirlendiği birincil çevredir. Zira aile içinde sürdürülebilirliğin sağlanması, sağlıklı ve sürdürülebilir bir geleceğin inşasında merkezi bir rol üstlenmektedir. Bu doğrultuda, bildirinin temel amacı, modern gıda sistemlerinin çevresel ve sosyal baskıları karşısında, aile düzeyinde sürdürülebilir beslenme uygulamalarının benimsenmesini sağlayacak bütüncül bir çerçeve ve uygulanabilir stratejiler sunmaktır. Bu çalışma, bir literatür taraması niteliğindedir ve bildiride, benzer konuda yapılmış birincil araştırmalardan ortaya çıkan ikincil veriler kullanılmıştır. Söz konusu veriler, ailede sürdürülebilir beslenme, sürdürülebilir beslenme, beslenme okuryazarlığı, gıda okuryazarlığı, okuryazarlık, sustainable nutrition in the family, sustainable nutrition, literacy, nutrition literacy, food literacy gibi anahtar kelimeler kullanılarak elektronik bilimsel veri tabanları, basılı kitaplar, dergiler, tezler ve raporların yanı sıra uluslararası organizasyonların web sitelerinde yapılan taramalar sonucunda elde edilmiştir. Elde edilen bulgular, sürdürülebilir beslenmenin ekolojik açıdan bitkisel ağırlıklı diyetlerle karbon ayak izini düşürmeyi ve ekonomik açıdan akıllı planlama yoluyla gıda israfını önlemeyi temel aldığını göstermektedir. Bu bağlamda ebeveynler, çocukları menü planlama, alışveriş ve yemek hazırlama süreçlerine dahil ederek, onlara gıdanın değerini, kaynağını ve sorumlu tüketici olmayı öğretirler. Bu tür katılımcı uygulamalar, çocuklarda gıdaya yönelik olumlu tutumlar geliştirerek yeme seçiciliğini azaltır ve beslenme çeşitliliğini destekler. Ayrıca aile içinde ambalaj atıklarını azaltmaya yönelik bilinçli tercihler yapılması, etik tüketim normlarını pekiştirir. Tüm bu stratejiler, aile içi gıda sistemini dönüştürmeyi amaçlayan, hem bireysel hem de toplumsal refahı destekleyen disiplinler arası bir eylem planını temsil etmektedir. Sonuç olarak, sürdürülebilir aile beslenmesi, her ailenin geleceğe bırakacağı en değerli miraslardan biri olan hem sağlıklı bireyleri hem de sağlıklı bir gezegeni güvence altına alan etik ve pratik bir sorumluluktur.

**Anahtar Kelimeler:** Aile Beslenmesi, Sürdürülebilirlik, Sürdürülebilir Beslenme, Bitkisel Kaynaklı Diyet, Gıda Okuryazarlığı, Beslenme Okuryazarlığı

**Oral Presentation**

# THE TABLES OF THE FUTURE: SUSTAINABILITY IN FAMILY NUTRITION

## ABSTRACT

Sustainable nutrition is a holistic approach that integrates individual health with environmental impact. Given the contemporary challenges such as global warming, depletion of natural resources, and food waste, the transformation of dietary habits is inevitable. The starting point for this transformation is the family. The family is the primary environment where nutritional behaviors are learned, food choices are made, and consumption patterns are established. Therefore, ensuring sustainability within the family plays a central role in building a healthy and sustainable future. In this regard, the main objective of this paper is to present a holistic framework and actionable strategies for adopting sustainable nutrition practices at the family level, in the face of the environmental and social pressures of modern food systems. This work is a literature review, utilizing secondary data derived from primary research conducted on similar topics. The data were obtained by scanning electronic scientific databases, printed books, journals, theses, and reports, as well as the websites of international organizations, using keywords such as: sustainable nutrition in the family, sustainable nutrition , literacy, nutrition literacy, food literacy, ailede sürdürülebilir beslenme, sürdürülebilir beslenme, beslenme okuryazarlığı, gıda okuryazarlığı, okuryazarlık, The findings indicate that sustainable nutrition is fundamentally based on reducing the carbon footprint through plant-based diets from an ecological perspective, and preventing food waste through smart planning from an economic perspective. In this context, parents teach their children the value and source of food and how to be a responsible consumer by involving them in the processes of menu planning, shopping, and meal preparation. Such participatory practices reduce picky eating and support dietary diversity by developing positive attitudes towards food in children. Furthermore, making conscious choices within the family to reduce packaging waste reinforces ethical consumption norms. All these strategies represent an interdisciplinary action plan aimed at transforming the domestic food system, supporting both individual and societal well-being. In conclusion, sustainable family nutrition is an ethical and practical responsibility that secures both healthy individuals and a healthy planet, representing one of the most valuable legacies every family can leave for the future.

**Keywords:** Family Nutrition, Sustainability, Sustainable Nutrition, Plant-Based Diet, Food Literacy, Nutrition Literacy

**Sözlü Sunum**

# YEŞİL EBEVEYNLİK: ERKEN ÇOCUKLUKTA ÇEVRE BİLİNCİNİN GELİŞİMİ, KURAMSAL TEMELLER VE KARŞILAŞILAN GÜÇLÜKLER

**Rümeysa ACAR[1], Prof. Dr. Fatma Elif ERGİN[2]**

*[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ORCID: 0009-0004-0346-0448*
*[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, ORCID: 0000-0001-8372-5047*
**Corresponding Author: Rümeysa ACAR*

## ÖZET

Bu çalışmada sürdürülebilir bir toplumun inşasında anahtar bir strateji olarak görülen yeşil ebeveynlik yaklaşımının kuramsal temelleri, uygulama biçimleri ve çocukların çevre bilinci gelişimi üzerindeki etkileri, güncel literatür doğrultusunda incelenmiştir. Yeşil ebeveynlik, ebeveynlerin çevresel sürdürülebilirlik değerlerini çocuk yetiştirme süreçlerine bilinçli şekilde entegre etmelerini ifade eden ve son yıllarda akademik ilgiyi artıran bir yaklaşımdır. Literatür bulguları, özellikle 0–6 yaş gibi kritik bir dönemde ebeveyn modeli ve sürdürülebilir rutinlerin, çocuklarda erken yaşta çevre dostu davranışların içselleştirilmesine ve uzun vadeli ekolojik tutumların güçlenmesine önemli katkılar sunduğunu göstermektedir. Bu sürecin belirleyici etmenleri arasında ebeveynlerin ekolojik farkındalık düzeyi, sosyoekonomik olanaklar ve kültürel normlar yer almaktadır. Uygulamada; atıksız yaşam pratikleri, sürdürülebilir tüketim alışkanlıkları, plastik kullanımının azaltılması, ev içi geri dönüşüm uygulamaları ve doğa temelli etkinlikler öne çıkmaktadır. Bununla birlikte, bazı araştırmalar yeşil ebeveynliğin aile içi yükü artırabileceğini ve çevresel sorumluluk baskısına bağlı stres oluşturabileceğini de belirtmektedir. Sonuç olarak yeşil ebeveynlik, çocukların çevre bilinci kazanmasında etkili bir pedagojik yaklaşım olmanın ötesinde, sürdürülebilir bir geleceğin temellerini atan güçlü bir aile içi strateji olarak değerlendirilmektedir. Gelecek çalışmaların, kültürel karşılaştırmalar, sosyoekonomik eşitsizlikler ve uzunlamasına verilerle ebeveynlik pratiklerinin çevresel etkilerini daha kapsamlı biçimde incelemesi önerilmektedir.

**Anahtar Kelimeler:** Yeşil ebeveynlik, çevre dostu çocuk, sürdürülebilir çevre

**Oral Presentation**

# GREEN PARENTING: DEVELOPMENT OF ENVIRONMENTAL AWARENESS IN EARLY CHILDHOOD, THEORETICAL FOUNDATIONS, AND CHALLENGES

## ABSTRACT

This study examines the theoretical foundations, practical applications, and effects of the green parenting approach—considered a key strategy in building a sustainable society—on the development of environmental awareness in children, based on current literature. Green parenting refers to the conscious integration of environmental sustainability values into parenting practices and has gained increasing academic attention in recent years. Literature findings indicate that during the critical 0–6 age period, parental modeling and sustainable daily routines significantly contribute to children's early internalization of eco-friendly behaviors and the strengthening of long-term ecological attitudes. Determining factors in this process include parents' ecological awareness levels, socioeconomic resources, and cultural norms. In practice, zero-waste routines, sustainable consumption habits, reducing plastic use, household recycling practices, and nature-based activities are prominent elements. However, some studies also suggest that green parenting may increase the domestic workload and lead to stress associated with environmental responsibility pressures. In conclusion, green parenting is regarded not only as an effective pedagogical approach for fostering children's environmental awareness but also as a powerful family-based strategy that contributes to building a sustainable future. Future research should include cross-cultural comparisons, analyses of socioeconomic inequalities, and longitudinal data to more comprehensively examine the environmental impacts of parenting practices.

**Keywords:** Green parenting, eco-friendly child, sustainable environment

**Sözlü Sunum**

# KRİZ DÖNEMLERİNDE AİLE DAYANIKLILIĞI

**Dr. Öğr. Üyesi Yusuf Erdem TUNÇ**

*Karadeniz Teknik Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, ORCID 0000-0002-0854-4155*

## ÖZET

Ekonomik dalgalanmalar, yoksulluk ve toplumsal belirsizlikler, ailenin uyum kapasitesini zorlamakta ve "aile dayanıklılığı" kavramını bir sosyal politika sorunu olarak ortaya çıkarmaktadır. Bu çalışmanın amacı, kriz dönemlerinde ailelerin toparlanma ve güçlenme süreçlerini destekleyen bireysel, ailesel ve kurumsal dinamikleri Froma Walsh'in aile dayanıklılığı kuramı temelinde incelemektir. Literatür taramasına dayalı bu çalışmada, dayanıklılık; inanç sistemleri, örgütsel yapı ve iletişim süreçleri olmak üzere birbirini tamamlayan üç temel boyutta analiz edilmiştir. Çalışma, ailenin krizle başa çıkma kapasitesinin sadece içsel dinamiklere (esneklik, bağlılık, problem çözme) değil, aynı zamanda sosyal politikalar, yerel yönetimler ve kurumsal destek mekanizmalarıyla kurduğu etkileşime bağlı olduğunu ortaya koymaktadır. Bu noktada aile dayanıklılığının uygun çevresel koşullarla geliştirilebilir bir süreç olduğu vurgulanmıştır. Bu bağlamda kriz yönetiminde aileleri pasif yardım alıcıları olarak konumlandıran "eksiklik odaklı" yaklaşımlar yerine ailenin güçlü yönlerini, sosyal sermayesini ve öz-yeterliliğini harekete geçiren "güçlendirme odaklı" ve önleyici sosyal politika modellerinin hayata geçirilmesi gerekmektedir. Bu kapsamda çocuk refahı, gelir desteği ve ruh sağlığı hizmetleri gibi kurumsal mekanizmaların; ailelerin maruz kaldığı stres faktörlerini azaltarak, başa çıkma kapasitelerini artırmada koruyucu ve önleyici bir rol üstlenebileceği değerlendirilmektedir. Sonuç olarak, aile dayanıklılığı bireysel bir erdemden çok, güçlü sosyal ilişkiler ve kapsayıcı toplumsal politikalar aracılığıyla inşa edilen kolektif bir kapasite olarak görülmelidir.

**Anahtar Kelimeler:** Aile dayanıklılığı, kriz yönetimi, sosyal politika, kurumsal destek

**Oral Presentation**

# FAMILY RESILIENCE IN TIMES OF CRISIS

## ABSTRACT

Economic fluctuations, poverty, and social uncertainties challenge the adaptive capacity of families and position "family resilience" as a central issue in social policy. This study aims to examine the individual, familial, and institutional dynamics that support families' recovery and strengthening processes during periods of crisis, drawing on Froma Walsh's family resilience framework. Based on a literature review, resilience is analyzed through three complementary dimensions: belief systems, organizational patterns, and communication processes. The study demonstrates that families' capacity to cope with crises depends not only on internal dynamics (flexibility, cohesion, problem-solving) but also on their interactions with social policies, local governments, and institutional support mechanisms. In this regard, family resilience is emphasized as a process that can be strengthened through appropriate environmental conditions. Therefore, rather than adopting "deficit-oriented" approaches that position families as passive recipients of aid, it is essential to implement empowerment-oriented and preventive social policy models that mobilize families' strengths, social capital, and self-efficacy. Institutional mechanisms such as child welfare services, income support, and mental health services are considered to have a protective and preventive role by reducing the stressors families face and enhancing their coping capacities. Ultimately, family resilience should be understood not as an individual virtue but as a collective capacity built through strong social relationships and inclusive social policies.

**Keywords:** Family resilience, crisis management, social policy, ınstitutional support

**Sözlü Sunum**

# KÜRESEL SAĞLIK EŞİTSİZLİKLERİ VE AİLE DİNAMİKLERİ: SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA PERSPEKTİFİNDEN BİR İNCELEME

**Uzm. Hem. Güllü AKKÖSE**

*Manavgat Devlet Hastanesi, Antalya, ORCID: 0009-0000-9545-8185*

## ÖZET

Birleşmiş Milletler'in 2015'te ilan ettiği Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri, 2030'a kadar yoksulluğun azaltılması, gezegenin korunması ve herkes için refahın sağlanmasını amaçlamaktadır. Bu hedefler arasında yer alan sağlık, yalnızca bireylerin değil, aynı zamanda ailevi refahın da temel taşıdır. Aile, bireyin fiziksel, ruhsal ve sosyal gelişiminin ilk ve en güçlü bağlamıdır. Nitekim sağlıklı bireylerden oluşan aileler, toplumsal kalkınmanın sürdürülebilirliğini destekler. 2025 Küresel Çok Boyutlu Yoksulluk Endeksi'ne göre, dünya genelinde 1,1 milyar kişi akut yoksulluk içinde yaşamakta; bu nüfusun yarısından fazlası çocuklardan oluşmaktadır. Yoksul nüfusun büyük kısmı orta gelirli ülkelerde yaşarken, milyonlarca kişi iklim tehditlerine maruz kalan bölgelerde ikamet etmektedir. Çevresel tehditler, özellikle çocuklar, yaşlılar ve kadınlar gibi kırılgan grupların sağlığını tehdit ederek ailelerin dayanıklılığını zayıflatmakta; kuşaklar arası yoksulluğun ve sağlık eşitsizliklerinin yeniden üretilmesine neden olmaktadır. 2017 yılı itibarıyla HIV ile yaşayan 21,7 milyon kişi tedavi görmekteyken, 15 milyondan fazlası hâlâ tedaviye erişememektedir. Her iki saniyede bir, 30–70 yaş arası bir birey bulaşıcı olmayan hastalıklar nedeniyle yaşamını yitirmektedir. En az 400 milyon kişi temel sağlık hizmetlerinden yoksun kalırken, dünya nüfusunun yaklaşık %40'ı sosyal koruma sistemlerinin dışında yaşamaktadır. Kadınların üçte birinden fazlası anemiyle mücadele etmekte ve yaşamlarının bir döneminde şiddete maruz kalmaktadır. Sağlık hizmetlerine erişimdeki eşitsizlikler, ailelerin yaşam kalitesini doğrudan etkilemektedir. Özellikle çocukların büyüme ve gelişme süreçlerini, kadınların doğurganlık sağlığını ve yaşlı bireylerin bakım ihtiyaçlarını karşılamada ciddi zorluklar yaratmaktadır. Bu eşitsizliklerin azaltılması ve herkes için sağlıklı yaşam koşullarının sağlanması adına aileyi temel alan, çok sektörlü ve bütüncül sağlık politikaları geliştirilmelidir. Ailelerin sağlık okuryazarlığı artırılmalı, sosyal koruma sistemleri güçlendirilerek kuşaklar arası yoksulluğun önüne geçilmelidir. Hak temelli ve toplumsal cinsiyet duyarlı yaklaşımlar benimsenmelidir. Gelişmekte olan ülkeler, ulusal ve küresel sağlık risklerine karşı erken uyarı, risk azaltma ve kriz yönetimi süreçleri güçlendirmelidir. Sonuç olarak, sağlık ve kalkınma politikalarının merkezine aileyi yerleştirmek, toplumsal adaletin, dayanıklılığın ve bütüncül sağlığın tesisine yönelik stratejik bir temel sunmaktadır.

**Anahtar kelimeler:** Küresel Eşitsizlikler, Sürdürülebilir Kalkınma, Sağlık, Aile

**Oral Presentation**

# GLOBAL HEALTH INEQUALITIES AND FAMILY DYNAMICS: A STUDY FROM A SUSTAINABLE DEVELOPMENT PERSPECTIVE

## ABSTRACT

The Sustainable Development Goals, announced by the United Nations in 2015, aim to reduce poverty, protect the planet, and ensure well-being for all by 2030. Among these goals, health is the cornerstone not only of individual but also of family well-being. The family is the first and most powerful context for an individual's physical, mental, and social development. Indeed, families composed of healthy individuals support the sustainability of social development. According to the 2025 Global Multidimensional Poverty Index, 1.1 billion people worldwide live in acute poverty; more than half of this population are children. The majority of the poor live in middle-income countries, while millions reside in regions exposed to climate threats. Environmental threats, particularly those of vulnerable groups such as children, the elderly, and women, weaken family resilience, and contribute to the reproduction of intergenerational poverty and health inequalities. As of 2017, 21.7 million people living with HIV were receiving treatment, while more than 15 million still lack access to treatment. Every two seconds, someone between the ages of 30 and 70 dies from noncommunicable diseases. At least 400 million people lack basic health services, while approximately 40% of the world's population lives outside social protection systems. More than a third of women struggle with anemia and experience violence at some point in their lives. Inequalities in access to health services directly impact families' quality of life. They create significant challenges, particularly in meeting children's growth and developmental needs, women's reproductive health, and the care needs of older adults. To reduce these inequalities and ensure healthy living conditions for all, family-centered, multisectoral, and holistic health policies must be developed. Family health literacy must be increased, and social protection systems must be strengthened to prevent intergenerational poverty. Rights-based and gender-sensitive approaches must be adopted. Developing countries must strengthen early warning, risk reduction, and crisis management processes against national and global health risks. Consequently, placing the family at the center of health and development policies provides a strategic foundation for establishing social justice, resilience, and holistic health.

**Keywords:** Global Inequalities, Sustainable Development, Health, Family

**Sözlü Sunum**

# YAPAY ZEKÂ ÇAĞINDA Z KUŞAĞI, AİLE VE SÜRDÜRÜLEBİLİR PAZARLAMA: DİJİTAL DEĞERLERİN YENİ ANATOMİSİ

**Öğr. Gör. Dr. Özlem İLHAN**

*Yalova Üniversitesi ORCID: 0000-0001-6113-58551*

## ÖZET

Bu çalışma, yapay zekâ çağında aile kurumu, Z kuşağı ve sürdürülebilir pazarlama ilişkisini sosyolojik ve pazarlama temelli bir perspektiften incelemektedir. Dijital dönüşüm, yalnızca ekonomik ve teknolojik süreçleri değil; aynı zamanda toplumsal değerlerin aktarımını, aile yapısını ve tüketici davranışlarını da yeniden şekillendirmiştir. Bu bağlamda Z kuşağı, hem yapay zekâ destekli dijital pazarlama sistemlerinin hedef kitlesi hem de aileden devraldığı etik değerlerin yeniden üreticisi konumundadır. Çalışmada, postmodern pazarlama yaklaşımı, dijital vatandaşlık kavramı ve sürdürülebilirlik ekseninde aile içi değer aktarımı tartışılmış; duygusal sürdürülebilirlik, etik farkındalık ve yapay zekâ etiği kavramları bir arada ele alınmıştır. Sonuç olarak, sürdürülebilir pazarlama anlayışının yalnızca çevresel bir kavram olmadığı; aile, etik ve kuşaklar arası değer aktarımını da içeren çok katmanlı bir olgu hâline geldiği savunulmaktadır.

**Anahtar Kelimeler:** Yapay zekâ, Z kuşağı, aile, sürdürülebilir pazarlama, dijital etik

**Oral Presentation**

# GENERATION Z, FAMILY, and SUSTAINABLE MARKETING IN THE AGE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE: THE NEW ANATOMY OF DIGITAL VALUES

## ABSTRACT

This study examines the relationship between family, Generation Z, and sustainable marketing in the age of artificial intelligence from a sociological and marketing perspective. Digital transformation has reshaped not only economic and technological processes but also the transmission of social values, family structures, and consumer behavior. In this context, Generation Z represents both the primary target audience of AI-driven marketing systems and the reproducer of ethical values inherited from family traditions.The paper discusses postmodern marketing, digital citizenship, and sustainability frameworks with a focus on emotional sustainability, ethical awareness, and AI ethics. The findings suggest that sustainable marketing should not be limited to environmental concerns but conceptualized as a multidimensional structure encompassing family, ethics, and intergenerational value transmission.

**Keywords:** Artificial intelligence, Generation Z, family, sustainable marketing, digital ethics

**Sözlü Sunum**

# Aİ(LE) VE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK: AVANTAJLAR VE DEZAVANTAJLAR

**Doç. Dr. Burçin AYSU[1], Fikriye İdil KALAY[2]**

*[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Gelişimi Bölümü,*
*ORCID: 0000-0003-3881-191X*
*[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Gelişimi Bölümü,*
*ORCID: 0009-0007-7909-1476*
**Corresponding Author: Fikriye İdil KALAY*

## ÖZET

Yaşadığımız gezegende yapay zekanın (YZ) varlığı sürdürülebilirlik konusunda etkili olabilmektedir. Örneğin; enerji verimli ve etik olarak dizayn edilmiş bir YZ'nin eğitim sistemine entegrasyonu sürdürülebilirlik kültürüne yönelik isteklendirme sağlayabilir. Yapılan bir araştırma sonucuna göre; insanların çevre yanlısı eylemler gerçekleştirme niyetinde sürdürülebilirlik hakkında eğitim verebilecek teknolojilerin kullanımının pozitif etkisi olduğunu saptanmıştır. Öte yandan başka bir araştırmanın önerdikleri akıllı ev modelinde ise tüm elektrikli aletlerin takibi ve kontrolü söz konusudur. Örneğin; ev içi gıda yönetiminde YZ destekli çözümlerin iyi gelebileceğidir. Bununla birlikte; YZ'nin çevre yanlısı etkilerini aileye entegre ederken, aile üzerindeki etkisine de bakılmalıdır. Aile, çocuğun gelişiminde hayati bir öneme sahip olmakta, günümüzde birçok gelişme ve değişimden etkilenmektedir. Aileyi etkileyen yeni nesil etkenlerden biri, artan teknolojik gelişmelerin bir sonucu olan yapay zekadır. YZ geliştirilmesi, aile içi sınırları, rolleri, ritüelleri ve iletişimi etkilemenin yanı sıra ebeveynliği de etkileyebilmektedir. Bu noktada; YZ tabanlı teknolojik gelişmelerin aile dinamiklerini nasıl etkileyebileceğini ele alınması önemli olmakla birlikte, yapay zekanın aile üzerindeki etkisi henüz yeterince araştırılmamıştır. Yine de konu hakkında yapılan bir araştırmada; insan merkezli YZ, ebeveynlerin çocukları eğitme kapasitelerini iş birliği yoluyla artırabilir ve beceri seviyeleri, enerji ve zaman gibi sınırlamaların üstesinden gelerek çocuklarla daha kaliteli etkileşim kurmalarını sağlayabileceği söylenmektedir. Öte yandan, YZ asistanlarının nesnel geri bildirim alma, duyguları yönetme ve kişiselleştirilmiş rehberlik gibi algılanan faydalarının yanında ebeveyn otoritesini zayıflatması, insan etkileşimlerinin yerini alması ve tembel ebeveynliği teşvik etmesi gibi endişelerin olduğu bilinmekte, bu endişeler arasında aile rollerini olumsuz etkileyebileceği ve kişisel inisiyatif almayı azaltabileceği düşünceleri bulunmaktadır. Bu doğrultuda ebeveynlerin YZ araçlarının aile işlevselliğini desteklemedeki rollerine ilişkin ihtiyaç ve tercihlerini incelemek, etkili yapay zekâ destekli ebeveynlik destekleri tasarlamak için değerli bilgiler sağlayabilir. Çevre yanlısı YZ tabanlı teknolojilerin aile hayatına entegrasyonunda bu bilgiler katkı sunabilir

**Anahtar Kelimeler:** Aile, Yapay Zeka, Sürdürülebilirlik, Çevre

**Oral Presentation**

# ARTIFICIAL INTELLIGENCE, FAMILY & SUSTAINABILITY: ADVANTAGES AND DISADVANTAGES

## ABSTRACT

The presence of artificial intelligence (AI) on our planet can be effective for sustainability. For example, integrating energy-efficient and ethically designed AI into the education system can encourage the sustainability. The use of technologies that can educate people about sustainability has a positive effect on people's intention to take environmentally friendly actions. Also, a smart home model using AI all electrical appliances are monitored and controlled and AI-supported solutions could be beneficial in managing food in the home. While integrating the environmentally friendly effects of AI into the family, AI impact on the family should also be considered. The vital role of family for child development is affected by many factors. One of the new factors affecting the family is AI can affect parenting as well as family boundaries, roles, rituals, and communication. While it is important to consider how AI-based technological developments may affect family dynamics, the impact of AI on families has not yet been sufficiently researched. According to a study; human-centered AI can increase parents' capacity to educate their children through collaboration and enable them to interact with their children in a more meaningful way by overcoming limitations such as skill levels, energy, and time. Although alongside the perceived benefits of AI assistants, such as receiving objective feedback, managing emotions, and providing personalized guidance; concerns about AI that may weaken parental authority, replace human interaction, and encourage lazy parenting. These concerns include the idea that AI could negatively affect family roles and reduce personal initiative. In this regard, examining parents' needs and preferences regarding the role of AI tools in supporting family functioning can provide valuable insights for designing effective AI-supported parenting aids. This information can contribute to the integration of environmentally friendly AI-based technologies into family life.

**Keywords:** Family, Artificial Intelligence, Sustainability, Environment

**Sözlü Sunum**

# EBEVEYNLERDE TASARRUF ALGISININ KUŞAKLAR ARASI DEĞİŞİMİ: X-Y-Z KUŞAKLARI ÜZERİNE NİTEL BİR İNCELEME

**Uzman Çocuk Gelişimci Handenur SÜTCÜ[1], Arş. Gör. Rüveyda KURNAZ KOÇLAR[2,], Arş. Gör. Şerife ÇAMURCU[3]**

*[1] Bir kuruma bağlı olmayan yazar, ORCID: 0009-0005-9656-5958,*
*[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Gelişimi Bölümü ORCID: 0000-0002-1310-455X*
*[3]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Gelişimi Bölümü ORCID: 0000-0002-7307-1235*
**Corresponding Author: Uzman Çocuk Gelişimci Handenur SÜTCÜ*

## ÖZET

Her kuşak, içinde bulunduğu dönemin ekonomik, sosyal, kültürel ve ailevi koşullarının etkisiyle belirli algılar, davranışlar ve tutumlar geliştirir. Bu bağlamda araştırmanın amacı, farklı kuşaklardaki ebeveynlerin "tasarruf" kavramına yükledikleri anlamı ve tasarruf alışkanlıklarını ortaya koymaktır. Çalışma, kuşakların tasarrufa ilişkin düşünce, tutum ve motivasyonlarının nasıl oluştuğunu ve bu tutumların çocuklara nasıl aktarıldığını inceleyerek kuşaklar arası benzerlik ve farklılıkları bütüncül bir perspektifle değerlendirmektedir. Bu kapsamda araştırmacılar tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu ve yarı yapılandırılmış görüşme formu oluşturulmuştur. Formlar aracılığıyla X-Y ve Z kuşaklarının her birinden 10'ar kişiye ölçüt örnekleme ve kartopu örnekleme yoluyla ulaşılmış, toplam 30 ebeveyn ile araştırma yürütülmüştür. Araştırma nitel araştırma yöntemlerinden fenomonoloji deseninde gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın verileri MAXQDA Pro 2024 Nitel Veri Analiz Programı aracılığıyla içerik analizi yapılarak analiz edilmiştir. Değerlendirme sonucunda X, Y ve Z kuşaklarındaki ebeveynlerin tasarruf anlayışlarının belirgin biçimde farklı olduğu görülmüştür. X Kuşağı tasarrufu daha çok zorunluluk temelli ele alırken; para, su ve enerji tasarrufu gibi temel ihtiyaçlara odaklanarak geleceğe yatırım ve israfı önleme amacı güttükleri görülmüştür. Y Kuşağında tasarruf bilinci daha dengeli ve sistematik bir yapı sergilemekte; özellikle bilinçli tüketim, çocukların ihtiyaçlarını karşılama ve güvende hissetme ön plana çıkmaktadır. Z Kuşağında ise tasarruf anlayışının yön değiştirdiği; zaman tasarrufu, eğitim ve seyahat gibi deneyim ve kişisel gelişim odaklı amaçların ağırlık kazandığı tespit edilmiştir. Tasarruf davranışını şekillendiren faktörlerin de kuşaklara göre farklılaşmakta olduğu; X ve Y Kuşaklarında aile ve ekonomik gerekçeler belirleyici olurken, Z Kuşağında sosyal çevre ve sosyal medya etkisinin öne çıktığı saptanmıştır. Bu araştırma, tasarruf kavramının kuşaklara göre farklı anlamlar kazandığını ve ebeveynlerin bu konudaki tutumlarının çocuklara aktarımında belirleyici rol oynadığını göstermektedir. Bu doğrultuda, tasarruf eğitimlerinin kuşak özellikleri dikkate alınarak planlanması ve ailelere yönelik farkındalık çalışmalarının artırılması önerilmektedir. Ayrıca, ilerleyen araştırmalarda daha geniş örneklemlerle nicel ve karma yöntemlerin kullanılması, kuşaklar arası farklılıkların daha kapsamlı biçimde ortaya konmasına katkı sağlayacaktır.

**Anahtar Kelimeler:** Tasarruf algısı, ebeveyn, x-y-z kuşakları, sürdürülebilirlik.

**Oral Presentation**

# THE INTERGENERATIONAL CHANGE IN PARENTS' PERCEPTION OF SAVINGS: A QUALITATIVE STUDY ON THE X, Y AND Z GENERATIONS

## ABSTRACT

Each generation develops certain perceptions, behaviours, and attitudes influenced by the economic, social, cultural, and family conditions of their time. In this context, the aim of the study is to reveal the meaning parents from different generations attach to the concept of 'saving' and their saving habits. The study examines how generations' thoughts, attitudes, and motivations regarding saving are formed and how these attitudes are passed on to children, evaluating intergenerational similarities and differences from a holistic perspective. In this context, a personal information form and a semi-structured interview form were created by the researchers. Through these forms, 10 individuals from each of the X, Y, and Z generations were reached via criterion sampling and snowball sampling, and the research was conducted with a total of 30 parents. The research was conducted using the phenomenology design from qualitative research methods. The data from the research were analysed using content analysis via the MAXQDA Pro 2024 Qualitative Data Analysis Programme. The evaluation revealed that the savings perceptions of parents in the X, Y, and Z generations were distinctly different. The X Generation approached savings more as a necessity, focusing on basic needs such as saving money, water, and energy, with the aim of investing in the future and preventing waste. Generation Y exhibited a more balanced and systematic approach to saving, with conscious consumption, meeting children's needs, and feeling secure taking precedence. Generation Z, on the other hand, was found to have a different understanding of saving, with experience and personal development-oriented goals such as time saving, education, and travel taking precedence. The factors shaping saving behaviour also differ across generations; while family and economic reasons are decisive for Generation X and Generation Y, the influence of social environment and social media is found to be prominent for Generation Z. This research shows that the concept of saving takes on different meanings across generations and that parents' attitudes on this subject play a decisive role in its transmission to children. Accordingly, it is recommended that savings education be planned taking generational characteristics into account and that awareness-raising efforts targeting families be increased. Furthermore, the use of quantitative and mixed methods with larger samples in future research will contribute to a more comprehensive understanding of intergenerational differences.

**Keywords:** Savings perception, parent, x-y-z generations, sustainability.

**Sözlü Sunum**

# "ALDIM AMA PİŞMAN OLDUM": INSTAGRAM'DAKİ ANNE PAYLAŞIMLARINA YÖNELİK İNCELEME

**Arş. Gör. Müberra DEMİRBAŞ[1], Prof. Dr. Fatma Elif ERGİN [2]**

*[1]İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi ORCID: 0009-0008-9921-7061,*
*[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, ORCID: 0000-0001-8372-5047,*
**Corresponding Author: Arş. Gör. Müberra DEMİRBAŞ*

## ÖZET

Instagram, annelerin çocuk bakımına ilişkin deneyimlerini, tüketim tercihlerini ve satın alma süreçlerini görünür kılan önemli bir dijital alan haline gelmiştir. Bu platformda anneler almış oldukları ürünlere yönelik memnuniyet veya memnuniyetsizliklerini paylaşarak hem diğer ebeveynlerin tüketim kararlarını etkilemekte hem de çevrimiçi tüketim kültürünün şekillenmesine katkı sağlamaktadır. Çocuklara yönelik ürünler kısa ömürlü kullanım, hızlı yenilenme ve beklenti karşılamama gibi nedenlerle sürdürülebilir olmayan tüketim döngüsünün en belirgin örneklerini oluşturmaktadır. Bu durum ekonomik kayıplara ek olarak gereksiz kaynak tüketimine ve çevresel yükün artmasına yol açmaktadır. Literatürde Instagram anneleri, tüketim kültürü ve ebeveynlik temsilleri üzerine çalışmalar bulunsa da pişmanlık söylemlerini sürdürülebilir tüketim perspektifiyle bir arada ele alan araştırmaya rastlanmamaktadır. Özellikle "aldım ama pişman oldum" ve "şimdiki aklım olsa almazdım" gibi ifadeler, annelerin hangi ürünlerde hayal kırıklığı yaşadığını ve bu pişmanlığın hangi gerekçelere dayandığını anlamayı gerektirmektedir. Bu araştırmanın temel amacı Instagram'daki anne hesaplarında çocuklara yönelik satın alınan ürünler arasında en sık hangi ürünlerin pişmanlık konusu olduğunun ve bu pişmanlığın ardındaki nedenlerin neler olduğunun belirlenmesidir. Bu doğrultuda nitel araştırma yaklaşımına dayalı olarak içerik analizi yapılmıştır. Çalışma, pişmanlık söylemlerini yalnızca bireysel bir tüketici deneyimi olarak değil, aynı zamanda sürdürülebilir tüketim açısından anlam taşıyan göstergeler olarak ele almaktadır. Araştırmada şu sorulara yanıt aranmaktadır: Anneler Instagram'da en çok hangi ürünler için pişmanlık ifade etmektedir? Bu pişmanlıkların temel gerekçeleri nelerdir? Araştırmada Instagram annelerinin en çok pişmanlık duyduğu ürünlerin; giyim, bakım–hijyen, aksesuar/diğer, beslenme, taşıma–ekipman, uyku ve oyuncak kategorilerinde yoğunlaştığı görülmüştür. Pişmanlıkların temel nedenleri üç başlık altında toplanmaktadır: Ürünlerin işlevsel olmaması, fiyatına kıyasla beklentiyi karşılamaması, günlük kullanımda pratiklik sağlamaması. Anne- bebek ürünlerinin çoğunun kısa ömürlü, hızlı tüketilen ve çoğu zaman gereksiz yere satın alınan ürünler olduğu dikkat çekmektedir. Bulgular, sürdürülebilir tüketim açısından "az ama işe yarar ürün" yaklaşımının önemini ortaya koymakta ve sosyal medya paylaşımlarının ebeveynler arasında kolektif bir öğrenme süreci oluşturduğunu göstermektedir.

**Anahtar Kelimeler:** Anne-bebek ürünleri, Instagram anneleri, Pişmanlık söylemleri, sürdürülebilir tüketim, sürdürülebilirlik.

**Oral Presentation**

# "I BOUGHT IT, BUT I REGRET IT": AN ANALYSİS OF MOTHERS' POSTS ON INSTAGRAM

## ABSTRACT

Instagram has become a significant digital space where mothers make their experiences related to childcare, consumption preferences, and purchasing processes visible. On this platform, mothers share their satisfaction or dissatisfaction with the products they purchase, thereby influencing other parents' consumption decisions and contributing to the shaping of online consumer culture. Products intended for children often represent one of the clearest examples of an unsustainable consumption cycle due to their short lifespan, rapid replacement, and frequent failure to meet expectations. This situation leads not only to economic loss but also to unnecessary resource consumption and increased environmental burden. Although there are studies in the literature on Instagram mothers, consumer culture, and representations of parenting, research that examines regret statements within the framework of sustainable consumption is lacking. Expressions such as "I bought it but regret it" or "I wouldn't buy it if I knew better" highlight the need to understand which products lead to disappointment and the underlying reasons for this regret. The primary aim of this study is to identify which products purchased for children most become subjects of regret on mothers' Instagram accounts and to determine the reasons behind these sentiments. To address this aim, a content analysis grounded in a qualitative research approach was conducted. The study treats regret statements not only as individual consumer experiences but also as indicators with significance for sustainable consumption. The research seeks answers to the following questions: Which products do mothers most frequently express regret about on Instagram? What are the main reasons for these regrets? Findings show that regret expressions are concentrated in the categories of clothing, care–hygiene, accessories/other, feeding, transportation–equipment, sleep, and toys. The primary reasons for regret cluster around three themes: lack of product functionality, failure to meet expectations relative to price, and lack of practicality in daily use. It is noteworthy that many mother–baby products are short-lived, quickly consumed, and often purchased unnecessarily. The findings underscore the importance of the "less but useful products" approach for sustainable consumption and show that social media sharing fosters a collective learning process among parents.

**Keywords:** Mother–baby products, Instagram mothers, regret statements, sustainable consumption, sustainability.

**Sözlü Sunum**

# BEBEKLİ ANNELERİN SÜRDÜRÜLEBİLİR TÜKETİM DAVRANIŞLARI: İKİNCİ EL BEBEK EŞYASI KULLANIMINA YÖNELİK NİTEL BİR ARAŞTIRMA

**Arş. Gör. Rüveyda KURNAZ KOÇLAR[1], Arş. Gör. Şerife ÇAMURCU[2], Serap DİNÇ[3]**

*[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi ORCID: 0000-0002-1310-455X,*
*[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, ORCID: 0000-0002-7307-1235,*
*[3]Ankara İl Milli Eğitim Müdürlüğü, ORCID: 0009-0009-5848-6764.*
**Corresponding Author: Arş. Gör. Rüveyda KURNAZ KOÇLAR*

## ÖZET

İnsan hayatında en hızlı büyüme dönemlerinden birisi olan bebeklik döneminde alınan eşyaların kullanım ömrü oldukça kısadır. Bebeğin hızlı büyümesine bağlı biçimde kullanım süresi hızla dolan eşyalar kimi zaman başka bebeklerin kullanımıyla birlikte sürdürülebilir tüketim noktasında hem ailelere hem de çevreye bir avantaj sağlamaktadır. Bu noktadan hareketle gerçekleştirilen araştırmada, 0 –2 yaş arası bebeği olan annelerin sürdürülebilir tüketim davranışları kapsamında ikinci el bebek eşyası kullanımına yönelik tutum, algı ve deneyimlerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Nitel araştırma yöntemlerinden fenomenoloji desenin kullanıldığı araştırmada kartopu örnekleme ve ölçüt örnekleme yöntemleri bir arada kullanılmıştır. Türkiye sınırları içerisinde yaşayan ve 0-2 yaş aralığında en az bir bebeğe sahip 20 annenin yer aldığı araştırmanın verileri araştırmacılar tarafından oluşturulmuş ve uzman görüşleri alınarak düzenlenen "Yarı Yapılandırılmış Görüşme" formu kullanılarak toplanmıştır. Araştırmanın verileri MAXQDA Pro 2024 Nitel Veri Analiz Programı aracılığıyla içerik analizi yapılarak analiz edilmiştir. Analizler neticesinde 0-2 yaş aralığında bebeği olan annelerin sürdürülebilirlik kavramını çoğunlukla geri dönüşüm, yeniden kullanım ve ürün ömrünü uzatma ile bağdaştırdıkları görülmüştür. Çalışmada yer alan anneler ekonomik destek ve tasarruf, gereksiz tüketimi önleme gibi nedenlerle ikinci el bebek eşyası kullanımını tercih ettiklerini ifade etmişlerdir. Genellikle akraba, arkadaşlar ve dijital platformlar aracılığıyla bebeklerine bebek mobilyası, dış giyim, kıyafet, oyuncak gibi materyalleri ikinci el olarak aldıklarını belirten anneler, ürün alırken güvenilir kaynakları (yakın çevre) tercih etmekle birlikte ürünün fiziksel açıdan yıpranmamış olmasına dikkat etmektedirler. Öte yandan vücut ile direkt teması olan iç çamaşırı vb. ürünler ile ağız teması içeren ürünleri hijyenik olmadıkları gerekçesiyle almadıkları ifade edilmiştir. Elde edilen bulgular doğrultusunda 0-2 yaş aralığında bebeği olan annelerin ikinci el bebek eşyası alımı konusunda sürdürülebilir tüketim davranışlarını arttırabilmek adına ebeveynlerin eşya alışverişini düzenli biçimde sağlayacakları güvenli bir kaynak akışının sağlanması önerilmektedir. Bu çerçevede yerel yönetimler ya da bakanlıklar öncülüğünde "Güvenli İkinci El Bebek Eşyası" merkezleri kurularak hijyen ve fiziksel dayanıklılık açısında uygun olan ürünlerin ebeveynlere ulaştırılması sağlanabilir. Daha kısıtlı ve güvenilir kaynak tercihi bulunan ebeveynler için ise takas grupları oluşturularak bebek eşyalarının sirkülasyonu sağlanabilir. Son olarak ebeveynlerin bu konuda farkındalık kazanması adına sürdürülebilir tüketim konusunda profesyoneller tarafından eğitimler düzenlenebilir.

**Anahtar Kelimeler:** Anne, bebek, bebek eşyası, ikinci el eşya, sürdürülebilir tüketim, sürdürülebilirlik.

**Oral Presentation**

# SUSTAINABLE CONSUMPTION BEHAVIORS OF MOTHERS WITH INFANTS: A QUALITATIVE STUDY ON THE USE OF SECOND-HAND BABY ITEMS

## ABSTRACT

One of the fastest growth periods in human life is infancy, and the useful life of items purchased during this period is quite short. Due to the rapid growth of babies, the useful life of these items quickly expires. However, when these items are used by other babies, they provide an advantage to both families and the environment in terms of sustainable consumption. Based on this point, the study aimed to examine the attitudes, perceptions, and experiences of mothers with babies aged 0-2 years regarding the use of second-hand baby items within the scope of sustainable consumption behaviors. Phenomenology, one of the qualitative research methods, was used in the study, and snowball sampling and criterion sampling methods were used together. Data for the study, which included 20 mothers living within Turkey's borders and having at least one baby aged 0–2 years, was collected using a "Semi-Structured Interview" form created by the researchers and revised based on expert opinions. The data was analyzed using content analysis via the MAXQDA Pro 2024 Qualitative Data Analysis Program. The analysis revealed that mothers with babies aged 0-2 mostly associated the concept of sustainability with recycling, reuse, and extending product life. The mothers in the study stated that they preferred to use second-hand baby items for reasons such as financial support and savings, and to prevent unnecessary consumption. Mothers who stated that they usually purchase second-hand baby furniture, outerwear, clothing, toys, and other items for their babies through relatives, friends, and digital platforms prefer reliable sources (close circle) when purchasing products and pay attention to the physical condition of the product. On the other hand, it has been stated that they do not purchase products that come into direct contact with the body, such as underwear, or products that come into contact with the mouth, on the grounds that they are unhygienic. Based on the findings, it is recommended that a secure source of supply be established to enable parents to regularly purchase items, thereby increasing sustainable consumption behaviors among mothers with babies aged 0-2 years regarding the purchase of second-hand baby items. In this context, "Safe Second-Hand Baby Goods" centers can be established under the leadership of local governments or ministries to ensure that products that are suitable in terms of hygiene and physical durability are delivered to parents. For parents with more limited and reliable source preferences, exchange groups can be created to ensure the circulation of baby goods. Finally, to raise parents' awareness on this issue, professionals could organize training sessions on sustainable consumption.

**Keywords:** Mother, baby, baby items, secondhand items, sustainable consumption, sustainability.

**Sözlü Sunum**

# TÜRKİYE'DE TÜKETİCİ GÜVEN ENDEKSİ VE HANEHALKININ KREDİ KARTI İŞLEMLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

**Öğr. Gör. Dr. Ömer KESKİN**

*Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Özalp Meslek Yüksekokulu, ORCID: 0000-0002-1939-2791*

## ÖZET

Türkiye'de hanehalkının tüketim harcamalarının önemli bir kısmı kredi kartları üzerinden gerçekleştirilmektedir. Bu durum, tüketici güveninde yaşanan dalgalanmaların kartlı harcama davranışlarına etkisini kritik bir hale getirmektedir. Nitekim, belirsizlik dönemlerinde tüketici güvenindeki değişimler, hanehalkının borçlanma ve harcama kararlarını yeniden şekillendirebilmektedir. Dolayısıyla, tüketici güveni ile kredi kartları kullanılarak yapılan işlemler arasındaki etkileşimi analiz etmek önemlidir. Bu çalışmada Türkiye'de tüketici güveni ve yerli kredi kartlarıyla yapılan işlemler (nakit avans ve alışveriş tutar toplamı) arasındaki etkileşimi eşbütünleşme analizi perspektifinden belirlemek amaçlanmaktadır. Analizde, 2016 Ocak-2025 Eylül yıllarını kapsayan aylık veriler kullanılmıştır. Çalışmada yöntem olarak, Maki (2012) çoklu yapısal kırılmalı eşbütünleşme testi uygulanmıştır. Elde edilen bulgular, tüketici güven endeksinde yaşanan %1'lik yükselişin uzun dönemde yerli kredi kartlarıyla yapılan işlem tutarını %2,97 kadar yükselttiğini göstermektedir. Kısa dönemde ise tüketici güven endeksinde yaşanan %1'lik yükselişin kredi kartlarıyla yapılan işlem tutarını %0,16 kadar yükselttiği, ancak bu etkinin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı belirlenmiştir. Sonuçlar, tüketici güveninde görülen artışın hanehalkının kredi kartı kullanımı üzerinden harcama ve borçlanma davranışlarını uzun vadede anlamlı ve güçlü şekilde desteklediğine işaret etmektedir. Diğer taraftan bu çalışma, ekonomik birimlerin beklenti kanalıyla şekillenen güven göstergelerinin tüketim ve finansal döngüleri analiz edebilmede önemli göstergeler olarak dikkate alınması gerektiğinin altını çizmektedir.

**Anahtar Kelimeler:** Tüketici güven endeksi, hanehalkı, kredi kartı, eşbütünleşme.

**Oral Presentation**

# THE RELATIONSHIP BETWEEN THE CONSUMER CONFIDENCE INDEX AND HOUSEHOLD CREDIT CARD TRANSACTIONS IN TÜRKİYE

## ABSTRACT

In Türkiye, a substantial proportion of household consumption expenditures is effected through credit cards. Consequently, understanding the impact of fluctuations in consumer confidence on card-based spending behaviors becomes critical. Indeed, during periods of economic uncertainty, shifts in consumer confidence have the potential to reshape household decisions regarding borrowing and expenditure. Therefore, investigating the interplay between consumer confidence and credit card transactions is important. This study aims to determine the interaction between consumer confidence and transactions with domestic credit cards—encompassing both total cash advances and total shopping amounts—in Türkiye through the lens of cointegration analysis. The analysis utilizes monthly data covering the period from January 2016 to September 2025. Methodologically, the study employs the Maki (2012) cointegration test, which allows for multiple structural breaks. The empirical findings indicate that a 1% increase in the consumer confidence index leads to a 2.97% increase in transactions with domestic credit cards in the long run. In the short run, while a 1% increase in the consumer confidence index was found to increase in transactions with domestic credit cards by 0.16%, this effect was not statistically significant. These results suggest that improvements in consumer confidence significantly and robustly support household spending and borrowing behaviors via credit card usage in the long term. Furthermore, the study underscores the necessity of considering confidence indicators—which are shaped through the expectations channel of economic agents—as vital metrics for analyzing consumption and financial cycles.

**Keywords:** Consumer confidence index, household, credit card, cointegration.

**Sözlü Sunum**

# MAKROEKONOMİK GÖSTERGELER IŞIĞINDA AİLE

**Öğr. Gör. Dr. Ömer Faruk ASLAN**

*Atatürk Üniversitesi, Oltu Meslek Yüksekokulu ORCID: 0000-0001-7415-6049*

## ÖZET

Araştırmada makroekonomik göstergelerin aile yapısı üzerindeki etkilerini Türkiye'nin son yirmi yılına odaklanarak incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmada Türkiye'de 2005–2024 dönemine ait evlenme ve boşanma eğilimleri; Gayri Safi Yurtiçi Hasıla (GSYH) büyüme oranlarıyla birlikte ele alınarak aile kurumunun sosyoekonomik dinamiklerle nasıl etkileşim içinde olduğu tartışılmaktadır. Nüfus hareketleri, ekonomik dalgalanmalar, gelir düzeylerindeki değişmeler ve toplumsal dönüşümler, evlilik ve boşanma oranlarını doğrudan ya da dolaylı olarak belirleyen önemli faktörlerdir. Bu bağlamda sunum, ekonomik genişleme dönemlerinde aile kurma eğilimlerinin güçlenip güçlenmediğini, ekonomik daralma ve kriz dönemlerinde ise boşanma oranlarının nasıl şekillendiğini istatistiksel veriler ışığında değerlendirmektedir. Ayrıca, aile kurma kararlarının ekonomik beklentilerle ilişkisi, genç yetişkinlerin ekonomik bağımsızlık koşulları ve hanehalkı gelirlerinin aile içi refaha etkisi gibi unsurlar da analiz edilmektedir. Çalışmanın temel amacı, aile yapısının sadece kültürel ve sosyal faktörlerden değil, aynı zamanda makroekonomik göstergelerden de güçlü biçimde etkilendiğini ortaya koyarak sürdürülebilir aile politikaları için veri temelli bir perspektif sunmaktır.

**Anahtar Kelimeler:** Makroekonomik Göstergeler, Aile, Refah Seviyesi, GSYH, Hayat Standardı.

**Oral Presentation**

# FAMILY IN LIGHT OF MACROECONOMIC INDICATORS

## ABSTRACT

This study aims to examine the impact of macroeconomic indicators on family structure by focusing on Turkey's last twenty years. The presentation analyzes marriage and divorce trends between 2005 and 2024 alongside Gross Domestic Product (GDP) growth indicators, highlighting how socio-economic dynamics shape the institution of the family. Population changes, economic fluctuations, variations in income levels, and broader social transformations directly or indirectly influence marriage and divorce patterns. In this context, the study evaluates whether economic expansion periods strengthen the tendency to form families and how divorce rates evolve during economic slowdowns or crises, using statistical data. Additionally, the analysis discusses the relationship between economic expectations and decisions to marry, the role of economic independence among young adults, and the impact of household income on family well-being. The main purpose of the study is to demonstrate that family dynamics are shaped not only by cultural and social factors but also significantly by macroeconomic conditions, thus providing a data-driven perspective for sustainable family policies.

**Keywords:** Macroeconomic Indicators, Family, Welfare Level, GDP, Standard of Living.

**Sözlü Sunum**

# ÇOCUKLARDA SÜRDÜRÜLEBİLİR ÇEVRE BİLİNCİNİN OLUŞUMUNDA AİLENİN ROLÜ: İLKÖĞRETİM ÖĞRENCİLERİYLE NİTEL BİR ÇALIŞMA

**Eda KURTGÖZ[1], Buse Kübra YILDIRIM[2], Dr. Öğr. Üyesi H. Kübra ÖZKAN KUNDURACI[3]**

*[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ORCID: 0009-0002-8945-7826*
*[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ORCID: 0009-0005-0701-2180*
*[3]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, ORCID: 0000-0002-1682-8908*
**Corresponding Author: Eda KURTGÖZ*

## ÖZET

Toplumun en küçük yapı taşlarından biri olan aile bireyin tutum, davranış ve bakış açısının oluşmasında etkili olmaktadır. Çocukların çevre ile kurdukları ilk temas aile içinde gerçekleşmekte; ebeveynlerin bitkilere ve hayvanlara yönelik tutumları, atık yönetimi ve kaynak kullanımındaki davranışları çocukların çevresel farkındalık düzeyini doğrudan etkilemektedir. Bu bağlamda, sürdürülebilir çevre bilincinin gelişiminde aile önemli bir belirleyicidir. Sürdürebilirlik mevcut kaynakları tüketmeden gelecek nesillere sağlıklı bir çevre bırakma anlayışı olarak tanımlanabilir. Günümüzde doğal kaynakların hızlı bir şekilde tükenmesi sürdürülebilir çevre bilincinin oluşmasını gerekli kılmıştır. Gelecek nesillere olan sorumluluğu yerine getirebilmek için ailelerin çocuklara çevresel farkındalık kazandırması esastır. Ailenin çevresel farkındalık kazandırırken ilk olarak kendilerinin farkındalık sahip olması gerekmektedir. Alan yazındaki araştırmalar, çocukların çevreye ilişkin tutumlarının büyük ölçüde ebeveyn davranışlarını model alarak oluştuğunu göstermektedir. Bu doğrultuda araştırmanın amacı, ilköğretim öğrencilerinin sürdürülebilir çevre bilinci kazanmalarında ailelerin rolüne ilişkin görüşlerini belirlemektir. Araştırmanın çalışma grubunu, ilköğretim 6. sınıfa devam eden 11'i erkek, 7'si kız olmak üzere 18 çocuk oluşturmaktadır. Araştırma, nitel araştırma yönteminde durum deseninde tasarlanmıştır. Veriler, sürdürülebilir ebeveynliğin temel boyutları olan sosyal, çevresel ve ekonomik sürdürülebilirlik temaları doğrultusunda hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmıştır. Araştırmanın verilerinin analizi devam etmekte olup bulgulara daha sonra yer verilecektir.

**Anahtar Kelimeler:** Aile, Sürdürülebilirlik, Çevre Eğitimi, Çevresel Farkındalık, Çocuk gelişimi.

**Oral Presentation**

# THE ROLE OF THE FAMILY IN DEVELOPING SUSTAINABLE ENVIRONMENTAL AWARENESS IN CHILDREN: A QUALITATIVE STUDY WITH PRIMARY SCHOOL STUDENTS

## ABSTRACT

The family, as one of the smallest building blocks of society, plays a significant role in shaping an individual's attitudes, behaviors, and perspectives. Children's first interactions with the environment take place within the family; parents' attitudes toward plants and animals, their behaviors regarding waste management, and their use of resources directly affect children's levels of environmental awareness. In this context, the family is an important determinant in the development of sustainable environmental awareness. Sustainability can be defined as the understanding of leaving a healthy environment to future generations without depleting existing resources. Today, the rapid depletion of natural resources has made the development of sustainable environmental awareness essential. In order to fulfill responsibility toward future generations, it is crucial for families to instill environmental awareness in children. While fostering environmental awareness, families must first possess such awareness themselves. Studies in the literature show that children's attitudes toward the environment are largely shaped by modeling their parents' behaviors. Accordingly, the aim of this study is to determine views on the role of families in primary school students' acquisition of sustainable environmental awareness. The study group consists of 18 children attending the 6th grade of primary school, 11 boys and 7 girls. The study was designed as a qualitative case study. Data were collected through a semi-structured interview form prepared in line with the themes of social, environmental, and economic sustainability, which are the basic dimensions of sustainable parenting. Data analysis is ongoing, and the findings will be presented in a later stage.

**Keywords:** Family, Sustainability, Environmental Education, Environmental Awareness, Child Development.

**Sözlü Sunum**

# AİLE EĞİTİMİ VE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK: ERKEN ÇOCUKLUKTAN İTİBAREN SÜRDÜRÜLEBİLİR YAŞAM BECERİLERİNİN KAZANDIRILMASI

**Psk. Merve KOÇAK[1], Prof. Dr. Fatma Elif ERGİN[2]**

*[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ORCID: 0009-0003-9247-4069*
*[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, ORCID: 0000-0001-8372-5047*
**Corresponding Author: Psk. Merve KOÇAK*

## ÖZET

Bu çalışma, sürdürülebilir yaşam becerilerinin erken çocukluk döneminde kazandırılmasında aile eğitiminin belirleyici rolünü incelemektedir. Sürdürülebilirlik eğitimi çoğunlukla okul temelli süreçlerle ilişkilendirilse de çocuğun ilk öğrenme ve sosyalizasyon ortamı olan ailenin tutum ve davranışları sürdürülebilirlik kültürünün aktarımında kritik bir işlev üstlenmektedir. Araştırma, Bronfenbrenner'in Ekolojik Sistemler Kuramı, Bandura'nın Sosyal Öğrenme Kuramı ve erken çocuklukta sürdürülebilirlik literatürü temelinde yapılandırılmış; 3–8 yaş arası çocuğa sahip 17 ebeveynle gerçekleştirilen yarı yapılandırılmış görüşmelerden elde edilen veriler tematik analizle değerlendirilmiştir. Bulgular, ailelerin su ve enerji tasarrufu, geri dönüşüm ve planlı tüketim gibi sürdürülebilirlik davranışlarını günlük yaşamlarında benimsediklerini, çocuklara aktarımda oyunlaştırma, doğa temelli etkinlikler ve medya destekli öğrenme yöntemlerini kullandıklarını göstermektedir. Ekonomik kısıtlar, bilgi eksikliği ve zaman sınırlılıkları ise ailelerin karşılaştığı temel güçlüklerdir. Ayrıca okul–aile iş birliği güçlendikçe çocuklarda sürdürülebilir davranış kazanımının daha hızlı ve kalıcı olduğu belirlenmiştir. Sonuç olarak çalışma, sürdürülebilir yaşam becerilerinin erken çocukluk döneminde kazandırılmasında aile eğitimini temel bir bileşen olarak ortaya koymakta ve ebeveynlere yönelik sürdürülebilirlik odaklı eğitim programlarının güçlendirilmesinin önemini vurgulamaktadır.

**Anahtar Kelimeler:** Erken çocukluk, sürdürülebilirlik eğitimi, aile eğitimi, sürdürülebilir yaşam becerileri.

**Oral Presentation**

# FAMILY EDUCATION AND SUSTINABILITY: FOSTERING SUSTAINABLE LIFE SKILLS FROM EARLY CHILDHOOD

## ABSTRACT

This study examines the pivotal role of family education in fostering sustainable life skills during early childhood. Although sustainability education is often associated with school-based processes, the attitudes and behaviors of the family—children's primary environment for learning and socialization—play a critical role in transmitting a culture of sustainability. The study is grounded in Bronfenbrenner's Ecological Systems Theory, Bandura's Social Learning Theory, and the literature on early childhood sustainability. Data were collected through semi-structured interviews with 17 parents of children aged 3 to 8, and analyzed using thematic analysis. The findings indicate that families commonly adopt sustainable practices such as water and energy conservation, recycling, and planned consumption in their daily routines, and that they employ methods such as gamification, nature-based activities, and media-supported learning when introducing these practices to their children. Economic constraints, lack of knowledge, and time limitations were identified as key challenges encountered by families. Additionally, stronger school–family collaboration was found to support faster and more enduring acquisition of sustainable behaviors in children. In conclusion, the study underscores family education as a fundamental component in promoting sustainable life skills during early childhood and highlights the need for strengthening sustainability-oriented educational programs for parents.

**Keywords:** Early childhood, sustainability education, family education, sustainable life skills.

**Sözlü Sunum**

# ERKEN ÇOCUKLUK DÖNEMİNDE ÇEVREYLE İLGİLİ YAPILAN ÇALIŞMALARIN BELİRLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ: SİSTEMATİK DERLEME

**Kardelen Sude GEDİKOĞLU[1], İlayda Buse MUCUK[2], Dr. Öğr. Üyesi H. Kübra ÖZKAN KUNDURACI[3]**

*[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ORCID: 0009-0006-6635-0275*
*[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ORCID: 0009-0006-4638-139X*
*[3]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, ORCID: 0000-0002-1682-8908*
**Corresponding Author: Kardelen Sude GEDİKOĞLU*

## ÖZET

Erken çocukluk dönemi, bireylerin doğa ile kurduğu ilişkinin temellerinin atıldığı ve çevre bilinci ile doğa sevgisi gibi tutumların kazandırıldığı kritik bir dönem olarak kabul edilmektedir. Bu dönemde kazanılan çevresel farkındalık ve olumlu doğa tutumları, çocuğun ilerleyen yıllarda çevreye karşı sorumlu davranışlar geliştirmesinde belirleyici rol oynamaktadır. Günümüzde erken çocukluk döneminde doğa ve çevreyle etkileşim odaklı eğitim programları, çocukları aktif katılımcılar hâline getiren ve yerel toplulukla iş birliği içinde öğrenmelerini sağlayan bir yaklaşımı benimsemektedir. Bu araştırmanın amacı, 2000-2025 yılları arasında erken çocukluk döneminde çevreyle ilgili gerçekleştirilen araştırmaları belirli değişkenler açısından sistematik olarak incelemektir. Bu çalışma nitel araştırma yönteminde tasarlanmış olup, doküman analizi kullanılmıştır. Google Akademik ve Ulusal Tez Merkezi veri tabanlarından "çevre, çevre eğitimi, doğa, doğa sevgisi" anahtar kelimeleriyle sistematik aramalar yapılarak, yayın tarihi son yirmi beş yıl olan Türkçe dilinde yazılmış, hakemli bir dergide yayınlanmış makaleler ve tezler incelenmiştir. İncelemeye, cinsiyet, etnik köken veya sosyoekonomik durum gözetilmeksizin erken çocukluk dönemindeki çocukların yer aldığı araştırmalar dâhil edilmiştir. Bu doğrultuda çalışma materyaline 14 tez ve 24 makale dahil edilmiştir. Dahil etme kriterlerini karşılayan çalışmalar sistematik olarak toplanarak örneklem özellikleri, kullanılan ölçüm araçları, yöntem ve bulgular açısından analiz edilmiş ve elde edilen veriler yüzde değerleriyle sunulmuştur. Elde edilen bulgular doğrultusunda, çalışmaların çoğunluğunun deneysel ve betimsel nitelikte olduğunu, çevre eğitiminin çocukların çevre farkındalığı ve tutumlarını olumlu yönde etkilediği belirlenmiştir. Bununla birlikte, öğretmen eğitimi, aile katılımı ve sürdürülebilirlik temelli etkinliklere yönelik çalışmaların sınırlı olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak, erken çocukluk döneminde çevre eğitiminin sürdürülebilirlik perspektifiyle güçlendirilmesine yönelik daha kapsamlı araştırmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

**Anahtar Kelimeler:** Çevre eğitimi, doğa, doğa sevgisi, erken çocukluk dönemi.

**Oral Presentation**

# AN ANALYSIS OF STUDIES ON THE ENVIRONMENT IN EARLY CHILDHOOD FROM THE PERSPECTIVE OF SPECIFIC VARIABLES: A SYSTEMATIC REVIEW

## ABSTRACT

Early childhood is considered a critical period in which the foundations of individuals' relationship with nature are laid and attitudes such as environmental awareness and love of nature are instilled. The environmental awareness and positive attitudes towards nature acquired during this period play a decisive role in the child's development of responsible behavior towards the environment in later years. Today, nature and environment-focused educational programs in early childhood adopt an approach that turns children into active participants and enables them to learn in collaboration with the local community. The aim of this study is to systematically review research conducted on the environment in early childhood between 2000 and 2025 in terms of specific variables. This study was designed as a qualitative research method and used document analysis. Systematic searches were conducted using the keywords "environment, environmental education, nature, love of nature" in the Google Scholar and National Thesis Center databases. Articles and theses written in Turkish, published in peer-reviewed journals within the last twenty-five years, were examined. Studies involving children in early childhood were included in the review, regardless of gender, ethnicity, or socioeconomic status. Accordingly, 14 theses and 24 articles were included in the study material. Studies meeting the inclusion criteria were systematically collected and analyzed in terms of sample characteristics, measurement tools used, methods, and findings, and the data obtained were presented as percentages. Based on the findings, it was determined that the majority of the studies were experimental and descriptive in nature, and that environmental education positively affected children's environmental awareness and attitudes. However, it was found that studies on teacher training, family participation, and sustainability-based activities were limited. Consequently, more comprehensive research is needed to strengthen environmental education in early childhood from a sustainability perspective.

**Keywords:** Environmental education, nature, love of nature, early childhood.

**Sözlü Sunum**

# LİSE ÖĞRENCİLERİNDE SÜRDÜRÜLEBİLİR ÇEVRE BİLİNCİ: KIRSAL VE KENTSEL İLKÖĞRETİM DENEYİMLERİNİN KARŞILAŞTIRMALI İNCELENMESİ

**Rümeysa ACAR[1], Prof. Dr. Fatma Elif ERGİN[2]**

*[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, ORCID: 0009-0004-0346-0448*
*[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, ORCID: 0000-0001-8372-5047*
**Corresponding Author: Rümeysa ACAR*

## ÖZET

Bu araştırmada, ilköğretim dönemini kırsal ve kentsel bölgelerde tamamlamış lise öğrencilerinin sürdürülebilir çevre bilinci düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Öğrencilerin çevre bilincinin; aile, yaşadığı çevre ve yetiştiği sosyal-kültürel ortamdan etkilendiği bilinmektedir. Bu nedenle, farklı yaşam alanlarında ilköğretimini tamamlamış lise öğrencilerinin sürdürülebilir çevre bilincinin karşılaştırmalı olarak ele alınması, eğitimin ilk kademesinde eğitim ortamı ve yaşam koşullarının önemini ortaya koyması açısından önem taşımaktadır. Araştırmada nitel araştırma yöntemi benimsenmiş ve karşılaştırmalı durum çalışması deseni kullanılmıştır. Çalışma grubunu, 2023–2024 eğitim-öğretim yılında Afyonkarahisar il merkezinde bulunan ve Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okullardan gerekli izinleri veren liselerde öğrenim gören, yoğun kent ve kırsal yerleşim bölgelerinde ilköğretim dönemini tamamlamış gönüllü 9. ve 10. sınıf öğrencileri oluşturmuştur. Veriler, demografik bilgi formu ve sürdürülebilir çevre bilinci ölçeğinin yapılandırılmış açık uçlu soruları aracılığıyla toplanmıştır. Veri toplama sürecinde ilgili kurumlardan gerekli izinler alınmış, öğrenci ve ebeveynlerden gönüllü katılım onamı sağlanmıştır. Öğrencilerin sorulara verdikleri yanıtlar tema ve kodlar kullanılarak analiz edilmiş; elde edilen bulgular literatür ışığında tartışılmıştır.

**Anahtar Kelimeler:** Lise öğrencileri, kırsal ve kentsel yaşam, sürdürülebilir çevre.

**Oral Presentation**

# SUSTAINABLE ENVIRONMENTAL AWARENESS AMONG HIGH SCHOOL STUDENTS: A COMPARATIVE EXAMINATİON OF RURAL AND URBAN PRIMARY EDUCATION EXPERIENCES

## ABSTRACT

This study aims to examine the level of sustainable environmental awareness among high school students who completed their primary education in rural and urban areas. It is known that students' environmental awareness is influenced by family, the surrounding environment, and the socio-cultural context in which they are raised. Therefore, comparing the sustainable environmental awareness of high school students who completed their primary education in different living environments is important for highlighting the role of educational settings and living conditions in the early stages of schooling. A qualitative research approach was adopted, and a comparative case study design was employed. The study group consisted of volunteer 9th- and 10th-grade students who completed their primary education in densely urban or rural settlements and were attending high schools in Afyonkarahisar city center during the 2023–2024 academic year, with necessary permissions granted by the schools affiliated with the Ministry of National Education. Data were collected through a demographic information form and structured open-ended questions integrated into the Sustainable Environmental Awareness Scale. During the data collection process, necessary institutional permissions were obtained, and informed consent was secured from the students and their parents. Students' responses to the questions were analyzed using themes and codes, and the findings were discussed in light of the relevant literature.

**Keywords:** High school students, rural and urban life, sustainable environment.